

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
TERENU W OBRĘBIE GEODEZYJNYM MYKI
W BEZPOŚREDNIM SĄSIEDZTWIE JEZIORA WADĄG

AUTORZY OPRACOWANIA:

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

MGR INŻ. PAWEŁ JABŁOŃSKI

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Paweł Jabłoński
mgr inż. Paweł Jabłoński

OLSZTYN – GRUDZIEŃ 2022 r.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	15
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	28
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	29
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	29
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	29
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	35
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	35
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	36
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	36
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	40

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	49
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	49
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI.....	50
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	51

➤ OŚWIADCZENIA WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA
2008 R. *O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE
SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO*
(Dz. U. z 2022 r. poz.1029 ZE ZM).

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:1000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENU POŁOŻONEGO
W OBRĘBIE GEODEZYJNYM MYKI W BEZPOŚREDNIM SĄSIĘDZTWIE JEZIORA WADĄG”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie geodezyjnym Myki, w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Wadąg. Granice i zakres planu zostały określone w Uchwale Nr XXII/182/08 Rady Gminy Dywity z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie geodezyjnym Myki, w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Wadąg oraz w Uchwale Nr XXII/210/20 Rady Gminy Dywity z dnia 26 listopada 2020 r. zmieniającą uchwałę w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie geodezyjnym Myki, w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Wadąg.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wójt po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tekst) wraz z rysunkiem, stanowiącym załącznik graficzny uchwały. Szczegółowy zakres informacji wymaganych w prognozie określa art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy, informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko muszą być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny, a także dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości informacji zawartych w projekcie planu miejscowego.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływań na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak WOOŚ.411.27.2020 z dnia 23 kwietnia 2020 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie znak ZNS.4082.26.2020.MA z dnia 1 kwietnia 2020r. Ponadto niniejsza prognoza uwzględnia zalecenia określone przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w postanowieniach, w tym ostatnim postanowieniu znak WOPN.610.28.3.2022.EBK z dnia 04 grudnia 2022 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie geodezyjnym Myki, w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Wadąg.
- Publikacje związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik graficzny.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie geodezyjnym Myki, w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Wadąg w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenia zakresu rysunku planu,
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu (...),

- ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa,
- szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
- szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
- sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
- stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
- inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
- inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II - Ustalenia szczegółowe dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział III - Ustalenia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Celem projektu planu jest określenie nowego sposobu zagospodarowania terenu zgodnie z aktualnymi potrzebami tj.: pod zabudowę mieszkaniową, usługową i zabudowę zagrodową. Przedmiotowy plan obejmuje obszar na którym brak jest obecnie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Tereny objęte planem stanowią własność prywatną oraz Gminy Dywity i są położone przy drodze publicznej oraz wewnętrznych wzdłuż których przebiegają sieci infrastruktury technicznej. Część terenów w zakresie infrastruktury technicznej wyposażona jest w niezbędne sieci, w tym wodociągową, kanalizacji sanitarnej, elektroenergetyczną, gazową i telekomunikacyjną, natomiast w zakresie komunikacji obsługiwane są z przylegających dróg publicznej i wewnętrznych. W granicach planu przewiduje się zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej, w postaci budowy sieci wodociągowej oraz sieci kanalizacji sanitarnej, a także budowy dróg publicznych oznaczonych symbolami KD.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenu i warunków jego zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju określonych funkcji. W granicach obszaru objętego projektem planu wyznaczono tereny elementarne przeznaczone pod:

- Zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (od MN.01 do MN.17).
- Zabudowę zagrodową (od RM.01 do RM.04).
- Zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługową (od MNU.01 do MNU.04).
- Tereny rolnicze (R.01).
- Tereny lasów (ZL.01, ZL.02).
- Tereny zieleni urządzonej (ZP.01, ZP.02).
- Tereny zieleni naturalnej (od ZN.01 do ZN.04).
- Wody powierzchniowe (od WS.01 do WS.05).
- Tereny dróg publicznych (od KD.01 do KD.13).
- Tereny dróg wewnętrznych (KDW.01).
- Tereny ciągów pieszo-jezdnymi (Kpj.01).
- Tereny ciągów pieszych (Kx.01).
- Tereny infrastruktury technicznej (TI.01).

W ustaleniach projektu planu wprowadzono definicję następujących pojęć tj.:

- nieprzekraczalna linia zabudowy – rozumiana jako wyznaczona na rysunku planu linia, której w przestrzeni nie może przekroczyć żaden element obiektu budowlanego,

- w miejscach gdzie nie oznaczono linii zabudowy odległość obiektu budowlanego od granicy działki należy przyjmować zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla danego terenu elementarnego lub obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- linia rozgraniczająca tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania – rozumiana jako linia obowiązująca, która nie może ulec przesunięciu w wyniku realizacji planu i która rozdziela tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
 - budynek adaptowany – rozumiany jako budynek istniejący do zachowania, budynki adaptowane mogą podlegać rozbiórce i odbudowie, rozbudowie, przebudowie, nadbudowie, remontowi oraz zmianie funkcji zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla terenu elementarnego;
 - teren elementarny – rozumiany jako teren wydzielony linią rozgraniczającą i oznaczony odrębnym symbolem;
 - przeznaczenie podstawowe – rozumiane jako przeznaczenie, które przeważa na danym terenie elementarnym, zarówno w zakresie wykorzystania powierzchni terenu jak i kubatury;
 - usługi nieuciążliwe – rozumiane jako działalność usługowa nie zaliczana do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz działalność usługowa nie powodująca naruszenia standardów jakości środowiska mającego wpływ na zdrowie ludzi, w tym nie powodująca pogorszenia warunków zamieszkania i użytkowania budynków oraz lokali mieszkaniowych położonych w sąsiedztwie;
 - skomplikowane i złożone warunki gruntowe – rozumiane jako warunki gruntowe związane z występowaniem niekorzystnych zjawisk geologicznych wymienionych w rozporządzeniu w sprawie ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych.

W poniższej tabeli zestawiono warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonym terenie dla którego określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska.

Oznaczenie terenu w planie	Użytkowanie terenu		Zasady zagospodarowania
	Dopuszczalna funkcja na danym terenie	Rodzaj zabudowy	Ustalenia obowiązujące określające dopuszczalne oddziaływania na środowisko
MN.01 MN.02 MN.04 MN.10	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowę należy realizować jako wolnostojącą w liczbie nie większej niż jeden budynek mieszkalny jednorodzinny oraz jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej. ▪ Dopuszcza się lokalizację wolnostojącego budynku gospodarczego lub garażowego, obiektów małej architektury oraz sieci infrastruktury technicznej. ▪ Maksymalna wysokość zabudowy: budynki mieszkaniowe jednorodzinne: wysokość mierzona od poziomu parteru – 9,0 m; budynki gospodarcze lub garażowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 6,0 m; pozostałe obiekty budowlane: wysokość mierzona od poziomu terenu do najwyższej położonego punktu obiektu – 5,0 m. ▪ Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe z kalenicami o symetrycznym nachyleniu połączy zawartym w przedziale od 30 do 45 stopni. ▪ Rodzaj pokrycia i kolorystyka dachów: dachówka lub blachodachówka w odcieniach czerwieni lub brązu. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1100 m². ▪ Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,25. ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,85. ▪ Miejsca do parkowania w granicach działki budowlanej w liczbie nie mniejszej niż 2 miejsce postojowe. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ Nakaz zachowania istniejących zadrzewień śródpolnych i przydrożnych na terenach elementarnych oznaczonych symbolami MN.01, MN.02, MN.04. ▪ Część terenu elementarnego oznaczonego symbolem MN.10 zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu położona jest w pasie szerokości 100 metrów od linii brzegowej jeziora Wadąg, na którym obowiązuje zakaz budowania nowych obiektów budowlanych oraz odstępstwa od zakazu zgodnie z uchwałą w sprawie obszaru chronionego krajobrazu wskazaną w § 8 projektu planu. ▪ W zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
TERENU POŁOŻONEGO W OBRĘBIE GEODEZYJNYM MYKI W BEZPOŚREDNIM SĄSIĘDZTWIE JEZIORA WADĄG

			wodnych, budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.
MN.03 MN.05 MN.06 MN.07 MN.08	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. ▪ Zabudowę należy realizować jako wolnostojącą w liczbie nie większej niż jeden budynek mieszkalny jednorodzinny oraz jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej. ▪ Dopuszcza się lokalizację wolnostojącego budynku gospodarczego lub garażowego, obiektów małej architektury oraz sieci infrastruktury technicznej. ▪ Maksymalna wysokość zabudowy: budynki mieszkaniowe jednorodzinne: wysokość mierzona od poziomu parteru – 9,0 m; budynki gospodarcze lub garażowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 6,0 m; pozostałe obiekty budowlane: wysokość mierzona od poziomu terenu do najwyższego położonego punktu obiektu – 5,0 m. ▪ Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe z kalenicami o symetrycznym nachyleniu połaci zawartym w przedziale od 30 do 45 stopni. ▪ Rodzaj pokrycia i kolorystyka dachów: dachówka lub blachodachówka w odcieniach czerwieni lub brązu. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1200 m². ▪ Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,25. ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,85. ▪ Miejsca do parkowania w granicach działki budowlanej w liczbie nie mniejszej niż 2 miejsce postojowe. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ Nakaz zachowania istniejących zadrzewień śródpolnych i przydrożnych na terenie elementarnym oznaczonym symbolem MN.05. ▪ W zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.
MN.09	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowę należy realizować jako wolnostojącą w liczbie nie większej niż jeden budynek mieszkalny jednorodzinny oraz jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej. ▪ Dopuszcza się lokalizację wolnostojącego budynku gospodarczego lub garażowego, obiektów małej architektury oraz sieci infrastruktury technicznej. ▪ Maksymalna wysokość zabudowy: budynki mieszkaniowe jednorodzinne: wysokość mierzona od poziomu parteru – 9,0 m; budynki gospodarcze lub garażowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 6,0 m; pozostałe obiekty budowlane: wysokość mierzona od poziomu terenu do najwyższego położonego punktu obiektu – 5,0 m. ▪ Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe z kalenicami o symetrycznym nachyleniu połaci zawartym w przedziale od 30 do 45 stopni. ▪ Rodzaj pokrycia i kolorystyka dachów: dachówka lub blachodachówka w odcieniach czerwieni lub brązu. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1000 m². ▪ Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,25. ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,85. ▪ Miejsca do parkowania w granicach działki budowlanej w liczbie nie mniejszej niż 2 miejsce postojowe. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ W zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.
MN.11 MN.12 MN.13	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowę należy realizować jako wolnostojącą w liczbie nie większej niż jeden budynek mieszkalny jednorodzinny oraz jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej. ▪ Dopuszcza się lokalizację wolnostojącego budynku gospodarczego lub garażowego, obiektów małej architektury oraz sieci infrastruktury technicznej. ▪ Maksymalna wysokość zabudowy: budynki mieszkaniowe jednorodzinne: wysokość mierzona od poziomu parteru – 9,0 m; budynki gospodarcze lub 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 2000 m². ▪ Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. ▪ Zachowanie minimum 40% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,40. ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,95. ▪ Miejsca do parkowania w granicach działki budowlanej w liczbie nie mniejszej niż 2 miejsce postojowe. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ W zakresie ochrony przyrody i

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
TERENU POŁOŻONEGO W OBRĘBIE GEODEZYJNYM MYKI W BEZPOŚREDNIM SĄSIĘDZTWIE JEZIORA WADĄG

		<p>garażowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 6,0 m; pozostałe obiekty budowlane: wysokość mierzona od poziomu terenu do najwyższej położonego punktu obiektu – 5,0 m.</p> <ul style="list-style-type: none"> Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe z kalenicami o symetrycznym nachyleniu połaci zawartym w przedziale od 30 do 45 stopni. Rodzaj pokrycia i kolorystyka dachów: dachówka lub blachodachówka w odcieniach czerwieni lub brązu. 	<p>środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.</p>
MN.14	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<ul style="list-style-type: none"> W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Istniejące budynki adaptowane. Zabudowę należy realizować jako wolnostojącą w liczbie nie większej niż jeden budynek mieszkalny jednorodzinny oraz jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej. Dopuszcza się lokalizację wolnostojącego budynku gospodarczego lub garażowego, obiektów małej architektury oraz sieci infrastruktury technicznej. Maksymalna wysokość zabudowy: budynki mieszkaniowe jednorodzinne: wysokość mierzona od poziomu parteru – 9,0 m; budynki gospodarcze lub garażowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 6,0 m; pozostałe obiekty budowlane: wysokość mierzona od poziomu terenu do najwyższej położonego punktu obiektu – 5,0 m. Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe z kalenicami o symetrycznym nachyleniu połaci zawartym w przedziale od 30 do 45 stopni. Rodzaj pokrycia i kolorystyka dachów: dachówka lub blachodachówka w odcieniach czerwieni lub brązu. 	<ul style="list-style-type: none"> Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1100 m², przy czym do powierzchni działek budowlanych należy wliczać fragmenty działek zlokalizowanych na terenie zieleni urządzonej ZP.01. Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej z uwzględnieniem powierzchni fragmentów działek zlokalizowanych na terenie zieleni urządzonej ZP.01. Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,25. Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,85. Miejsca do parkowania w granicach działki budowlanej w liczbie nie mniejszej niż 2 miejsce postojowe. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi. W zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.
MN.15	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<ul style="list-style-type: none"> W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Istniejące budynki adaptowane. Zabudowę należy realizować jako wolnostojącą w liczbie nie większej niż jeden budynek mieszkalny jednorodzinny oraz jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej. Dopuszcza się lokalizację wolnostojącego budynku gospodarczego lub garażowego, obiektów małej architektury oraz sieci infrastruktury technicznej. Maksymalna wysokość zabudowy: budynki mieszkaniowe jednorodzinne: wysokość mierzona od poziomu parteru – 9,0 m; budynki gospodarcze lub garażowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 6,0 m; pozostałe obiekty budowlane: wysokość mierzona od poziomu terenu do najwyższej położonego punktu obiektu – 5,0 m. Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe z kalenicami o symetrycznym nachyleniu połaci zawartym w przedziale od 30 do 45 stopni. Rodzaj pokrycia i kolorystyka dachów: dachówka lub blachodachówka w odcieniach czerwieni lub brązu. 	<ul style="list-style-type: none"> Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1000 m², przy czym do powierzchni działek budowlanych należy wliczać fragmenty działek zlokalizowanych na terenie zieleni urządzonej ZP.02. Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej z uwzględnieniem powierzchni fragmentów działek zlokalizowanych na terenie zieleni urządzonej ZP.02. Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,25. Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,85. Miejsca do parkowania w granicach działki budowlanej w liczbie nie mniejszej niż 2 miejsce postojowe. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi. W zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.
MN.16 MN.17	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<p>Przeznaczenie podstawowe: – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.</p> <ul style="list-style-type: none"> Istniejące budynki adaptowane. Zabudowę należy realizować jako wolnostojącą w liczbie nie większej niż jeden budynek mieszkalny jednorodzinny oraz jeden budynek 	<ul style="list-style-type: none"> Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 800 m². Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni

		<p>gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej.</p> <ul style="list-style-type: none"> Dopuszcza się lokalizację wolnostojącego budynku gospodarczego lub garażowego, obiektów małej architektury oraz sieci infrastruktury technicznej. Maksymalna wysokość zabudowy: budynki mieszkaniowe jednorodzinne: wysokość mierzona od poziomu parteru – 9,0 m; budynki gospodarcze lub garażowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 6,0 m; pozostałe obiekty budowlane: wysokość mierzona od poziomu terenu do najwyższej położonego punktu obiektu – 5,0 m. Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe z kalenicami o symetrycznym nachyleniu połaci zawartym w przedziale od 30 do 45 stopni. Rodzaj pokrycia i kolorystyka dachów: dachówka lub blachodachówka w odcieniach czerwieni lub brązu. 	<p>działki budowlanej 0,25.</p> <ul style="list-style-type: none"> Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,85. Miejsca do parkowania w granicach działki budowlanej w liczbie nie mniejszej niż 2 miejsce postojowe. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi. W granicach terenów elementarnych zlokalizowany jest rów melioracyjny oznaczony na rysunku planu w odniesieniu do którego obowiązują zasady określone w § 8 usteleń projektu uchwały, w szczególności zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych. W zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.
RM.01 RM.02 RM.03 RM.04	Tereny zabudowy zagrodowej.	<ul style="list-style-type: none"> W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się lokalizację zabudowy zagrodowej. Istniejące budynki adaptowane. Zabudowa realizowana jako wolnostojąca. Dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury oraz sieci infrastruktury technicznej. Maksymalna wysokość zabudowy: budynki przeznaczenia podstawowego: wysokość mierzona od poziomu parteru – 10,0 m; pozostałe obiekty budowlane: wysokość mierzona od poziomu terenu do najwyższej położonego punktu obiektu – 6,0 m z wyjątkiem silosów rolniczych dla których nie ustala się maksymalnej wysokości zabudowy. Geometria dachów: dachy dwuspadowe o symetrycznym nachyleniu połaci zawartym w przedziale od 35 do 45 stopni. Rodzaj pokrycia i kolorystyka dachów: dachówka lub blachodachówka w odcieniach czerwieni lub brązu. 	<ul style="list-style-type: none"> Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. Zachowanie minimum 35% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,35. Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,70. Miejsca do parkowania w granicach działki budowlanej w liczbie nie mniejszej niż 2 miejsce postojowe. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę zagrodową zgodnie z przepisami odrębnymi. Zakaz chowu lub hodowli zwierząt w liczbie większej niż 3 duże jednostki przeliczeniowe inwentarza (DJP) określone w przepisach odrębnych. W zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.
MNU.01 MNU.03	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.	<ul style="list-style-type: none"> W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi realizowanych łącznie lub zamiennie. Istniejące budynki adaptowane. Dopuszcza się lokalizację budynku gospodarczego lub garażowego, parkingu, sieci infrastruktury technicznej, obiektów małej architektury. Maksymalna wysokość zabudowy: budynki mieszkaniowe jednorodzinne oraz budynki mieszkaniowo-usługowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 9,0m, budynki usługowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 12,0 m; budynki gospodarcze lub garażowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 6,0 m; pozostałe obiekty budowlane: wysokość mierzona od poziomu terenu do najwyższej położonego punktu obiektu – 5,0 m. Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe z kalenicami o symetrycznym nachyleniu połaci zawartym w przedziale od 30 do 45 stopni. 	<ul style="list-style-type: none"> Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1000 m². Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,50. Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,10 do 1,50. Miejsca do parkowania w granicach działki budowlanej w liczbie nie mniejszej niż 1 miejsce postojowe na 1 lokal mieszkalny z uwzględnieniem miejsc realizowanych w garażu, 1 miejsce postojowe na każde rozpoczęte 100 m² powierzchni użytkowej usług. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele mieszkaniowo-usługowe zgodnie z przepisami odrębnymi. W zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
TERENU POŁOŻONEGO W OBRĘBIE GEODEZYJNYM MYKI W BEZPOŚREDNIM SĄSIĘDZTWIE JEZIORA WADĄG

		<ul style="list-style-type: none"> Rodzaj pokrycia i kolorystyka dachów: dachówka lub blachodachówka w odcieniach czerwieni lub brązu. 	<p>zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.</p>
MNU.02 MNU.04	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.	<ul style="list-style-type: none"> W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi realizowanych łącznie lub zamiennie. Istniejące budynki adaptowane. Dopuszcza się lokalizację budynku gospodarczego lub garażowego, parkingu, sieci infrastruktury technicznej, obiektów małej architektury. Maksymalna wysokość zabudowy: budynki mieszkaniowe jednorodzinne oraz budynki mieszkaniowo-usługowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 9,0m, budynki usługowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 12,0 m; budynki gospodarcze lub garażowe: wysokość mierzona od poziomu parteru – 6,0 m; pozostałe obiekty budowlane: wysokość mierzona od poziomu terenu do najwyższej położonego punktu obiektu – 5,0 m. Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe z kalenicami o symetrycznym nachyleniu połaci zawartym w przedziale od 30 do 45 stopni. Rodzaj pokrycia i kolorystyka dachów: dachówka lub blachodachówka w odcieniach czerwieni lub brązu. 	<ul style="list-style-type: none"> Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 2000 m². Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,50. Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,10 do 1,50. Miejsca do parkowania w granicach działki budowlanej w liczbie nie mniejszej niż 1 miejsce postojowe na 1 lokal mieszkalny z uwzględnieniem miejsc realizowanych w garażu, 1 miejsce postojowe na każde rozpoczęte 100 m² powierzchni użytkowej usług. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele mieszkaniowo-usługowe zgodnie z przepisami odrębnymi. W zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.
R.01	Tereny rolnicze.	<ul style="list-style-type: none"> Dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego na zasadach określonych w § 16 projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> Tereny w użytkowaniu rolniczym. Nakaz zachowania istniejących zadrzewień śródpolnych i nadwodnych. W zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych, budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu. Część terenu elementarnego zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu położona jest w pasach szerokości 100 metrów od linii brzegowej innych naturalnych zbiorników wodnych, na których obowiązuje zakaz budowania nowych obiektów budowlanych oraz odstępstwa od zakazu zgodnie z uchwałą w sprawie obszaru chronionego krajobrazu wskazaną w § 8 projektu planu. W granicach terenu elementarnego zlokalizowany jest rów melioracyjny oznaczony na rysunku planu w odniesieniu do którego obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu, w szczególności zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych. W granicach terenu elementarnego zlokalizowane są obszary wodno-błotne oznaczone na rysunku planu w odniesieniu do których obowiązują zasady określone § 8 projektu planu, w szczególności zakaz likwidowania obszarów wodno-błotnych.
ZP.01 ZP.02	Tereny zieleni urządzonej.	<ul style="list-style-type: none"> Tereny powiązane przestrzennie z terenami zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonymi symbolami MN.14 i MN.15 – użytkowane jako ogrody przydomowe. Dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury związanych z utrzymaniem porządku. Dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego na zasadach określonych w § 16 projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> Nakaz zachowania istniejących zadrzewień nadwodnych. Tereny elementarne zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu położone są w pasie szerokości 100 metrów od linii brzegowej rzeki Wadąg, na którym obowiązuje zakaz budowania nowych obiektów budowlanych oraz odstępstwa od zakazu zgodnie z uchwałą w sprawie obszaru chronionego krajobrazu wskazaną w § 8 projektu planu. W zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
TERENU POŁOŻONEGO W OBRĘBIE GEODEZYJNYM MYKI W BEZPOŚREDNIM SĄSIEDZTWIE JEZIORA WADĄG

			ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych, likwidowania naturalnych zbiorników wodnych i obszarów wodno-błotnych, budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.
ZL.01 ZL.02	Tereny lasów.	<ul style="list-style-type: none"> Zakaz zabudowy. 	<ul style="list-style-type: none"> Zakaz grodzenia. Gospodarkę leśną należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi.
ZN.01 ZN.02 ZN.03 ZN.04	Tereny zieleni naturalnej.	<ul style="list-style-type: none"> Tereny o złożonych i skomplikowanych warunkach gruntowych na których obowiązuje zakaz zabudowy. 	<ul style="list-style-type: none"> Zakaz grodzenia. Nakaz zachowania istniejących zadrzewień i zakrzewień. W granicach terenów elementarnych oznaczonych symbolami ZN.01, ZN.07, ZN.08 zlokalizowany jest rów melioracyjny oznaczony na rysunku projektu planu w odniesieniu do którego obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu, w szczególności zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych. W granicach terenu elementarnego oznaczonego symbolem ZN.02 zlokalizowany jest obszar wodno-błotny oznaczony na rysunku planu w odniesieniu do którego obowiązują zasady określone § 8, w szczególności zakaz likwidowania obszarów wodno-błotnych.
WS.01 WS.02 WS.03 WS.04 WS.05	Tereny wód powierzchniowych.	<ul style="list-style-type: none"> Zakaz zabudowy. 	<ul style="list-style-type: none"> Zakaz grodzenia. Nakaz zachowania istniejących zbiorników wodnych w stanie naturalnym wraz z zadrzewieniami i zakrzewieniami oraz zielenią wodną i wodolubną.
KD.01	Tereny dróg publicznych.	<ul style="list-style-type: none"> Droga publiczna realizowana jako inwestycja celu publicznego. Szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. Dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej na zasadach określonych w § 16 projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> Część terenu elementarnego zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu położona jest w pasie szerokości 100 metrów od linii brzegowej rzeki Wadąg, na którym obowiązuje zakaz budowania nowych obiektów budowlanych oraz odstępstwa od zakazu zgodnie z uchwałą w sprawie obszaru chronionego krajobrazu wskazaną w § 8 projektu planu.
KD.02 KD.03 KD.06 KD.07 KD.12 KD.13	Tereny dróg publicznych.	<ul style="list-style-type: none"> Droga publiczna realizowana jako inwestycja celu publicznego. Szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających 10,0 m. Dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego na zasadach określonych w § 16 projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> W granicach terenów elementarnych KD.02 i KD.03 zlokalizowany jest rów melioracyjny oznaczony na rysunku planu w odniesieniu do którego obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu, w szczególności zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych.
KD.04 KD.05	Tereny dróg publicznych.	<ul style="list-style-type: none"> Droga publiczna realizowana jako inwestycja celu publicznego. Teren przeznaczony na poszerzenie drogi publicznej. Szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. Dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego na zasadach określonych w § 16 projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> Nakaz zachowania istniejących skarp.
KD.08 KD.09 KD.10 KD.11	Tereny dróg publicznych.	<ul style="list-style-type: none"> Droga publiczna realizowana jako inwestycja celu publicznego. Szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. Minimalna szerokość jezdni zgodnie z warunkami technicznymi. Dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego na zasadach określonych w § 16 projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> W granicach terenu elementarnego oznaczonego symbolem KD.08 zlokalizowany jest rów melioracyjny oznaczony na rysunku planu w odniesieniu do którego obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu, w szczególności zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych.
KDW.01	Tereny dróg wewnętrznych.	<ul style="list-style-type: none"> Szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających 8,0m. Dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego na zasadach określonych w § 16 projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> Jeźdnie należy projektować i realizować w celu zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz ochrony przeciwpożarowej.

Kpj.01	Tereny ciągów pieszo-jezdných.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Szerokość w liniach rozgraniczających 6,0 m. ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego na zasadach określonych w § 16 projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Jezdnię należy projektować i realizować w celu zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz ochrony przeciwpożarowej.
Kx.01	Tereny ciągów pieszych.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Szerokość w liniach rozgraniczających 4,0 m. ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego na zasadach określonych w § 16 projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Nakaz zachowania nawierzchni jako przepuszczalnej. ▪ Część terenu elementarnego oznaczonego symbolem Kx.01 zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu położona jest w pasie szerokości 100 metrów od linii brzegowej rzeki Wadąg, na którym obowiązuje zakaz budowania nowych obiektów budowlanych oraz odstępowania od zakazu zgodnie z uchwałą w sprawie obszaru chronionego krajobrazu wskazaną w § 8 projektu planu.
TI.01	Tereny infrastruktury technicznej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej należy lokalizować na zasadach określonych w § 16 ustaleń projektu planu. ▪ Maksymalna wysokość zabudowy 8,0 m. 	-----

W granicach obszaru objętego projektem planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzenie zapisu, że teren planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy określone poniżej:
 - a) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
 - b) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
 - c) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
 - d) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
 - e) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
 - f) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
 - g) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
 - h) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;
 - i) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub

rybackiej.

- Wprowadzenie zapisu, że w zakresie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko obowiązują przepisy odrębne w szczególności dotyczące udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie oraz przepisy dotyczące obszaru chronionego krajobrazu.
- Wprowadzenie zapisu, że obszar planu położony jest w strefie ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych „Wadąg” w odniesieniu do której mają zastosowanie przepisy odrębne, w tym w szczególności prawa wodnego.
- Wprowadzenie zapisu, że obszar objęty planem położony jest w całości na terenie udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 o nazwie „Olsztyn” i w części na terenie udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 205 o nazwie „Subzbiornik Warmia” w odniesieniu do których mają zastosowanie przepisy odrębne, w tym w szczególności prawa wodnego oraz prawa geologicznego i górniczego.
- Wprowadzenie zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Wprowadzenie zakazu stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,8 m, ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetowych.
- Wprowadzenie zakazu grodzenia terenów w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu jeziora i rzeki Wadąg zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne.
- Wprowadzenie zapisu, że w granicach planu występują skomplikowane i złożone warunki gruntowe i przed przystąpieniem do prac projektowych lub budowlanych należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Wprowadzeniu zakazu wykonywania nawierzchni z żużlu i gruzu budowlanego.
- Ustalenie zasad dotyczących elewacji budynków.
- Wprowadzenie zapisu, że planowaną zabudowę oraz zagospodarowanie terenu należy projektować i realizować z zachowaniem istniejących urządzeń melioracyjnych, a w przypadku wystąpienia kolizji projektowanej oraz realizowanej zabudowy i zagospodarowania terenu z istniejącymi urządzeniami melioracyjnymi należy je przebudować na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustalenie zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych, a przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustalenie odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustalenie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów nawrotowych po podczyszczeniu zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustalenie zaopatrzenia w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzenie zapisu, że dla istniejących linii elektroenergetycznych średniego napięcia należy zachować pasy terenu ochrony funkcyjnej o szerokościach 7,0 m od osi linii oraz dla istniejących linii elektroenergetycznych niskiego napięcia należy zachować pasy terenu ochrony funkcyjnej o szerokościach 1,0 m od osi linii.
- Wprowadzenie zapisu, że dla istniejących gazociągów średniego ciśnienia należy zachować strefy kontrolowane o odpowiednich szerokościach określonych w przepisach odrębnych w których obowiązują ograniczenia zabudowy i zagospodarowania określone w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu zaopatrzenia w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustalenie warunków wyposażenia w sieć telekomunikacyjną na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

- Ustalenie, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła; dopuszcza się wykorzystanie konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych.
- Ustalenie, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzenie zakazu unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że główną sieć komunikacyjną łączącą obszar planu z terenami sąsiednimi stanowi droga publiczna oznaczona symbolami KD.01 i KD.02 posiadająca połączenie z drogą powiatową nr 1449N. Powiązanie poszczególnych terenów elementarnych z drogą publiczną oznaczoną symbolami KD.01 i KD.02 będzie następowało bezpośrednio poprzez zjazdy oraz poprzez pozostałe drogi publiczne i wewnętrzne oznaczone symbolami KD i KDW oraz ciągi pieszo-jezdne oznaczone symbolami Kpj.

Na obszarze objętym projektem planu przewiduje się realizację zadań własnym gminy z zakresu infrastruktury technicznej oraz inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym tj.: budowę sieci wodociągowej oraz sieci kanalizacji sanitarnej oraz budowę dróg publicznych oznaczonych symbolami KD.

Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 z dnia 28 sierpnia 2018 r. Plan (...) jest dokumentem długookresowym sięgającym roku 2030, mającym zastosowanie w przypadku formułowania polityk przestrzennych i wynika ze specyfiki planowania strategicznego.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to:

- określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym,
- rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w aktualnie obowiązującym dokumencie Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego,
- wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

Plan województwa zawiera treści, stanowiące podstawę do formułowania wniosków do opracowań planistycznych, w tym do koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, do planów zagospodarowania obszarów morskich, do planów zagospodarowania przestrzennego województw sąsiednich oraz do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Strukturę funkcjonalno-przestrzenną województwa warmińsko-mazurskiego kształtują trzy podstawowe układy: węzłowy, liniowy oraz strefowy. Układ węzłowy

stanowi sieć osadnicza, układ liniowy – system powiązań funkcjonalno-przestrzennych oparty na układzie wybranych dróg w województwie, a układ strefowy tworzą obszary o podobnych cechach środowiska przyrodniczego i wynikający z nich wiodący sposób użytkowania terenów. Głównym czynnikiem determinującym rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej są uwarunkowania przyrodnicze i środowiskowe, które wpływają na rozwój osadnictwa, systemów transportowych oraz sposób użytkowania i zagospodarowania terenów. Pomiedzy układem węzłowym, liniowym i strefowym zachodzą powiązania i relacje, które określają kształtowanie i funkcjonowanie zagospodarowania przestrzennego w skali regionalnej.

Zgodnie z Planem (...) województwo warmińsko-mazurskie należy do regionów o najmniejszej liczbie mieszkańców. Procesy demograficzne zachodzące w województwie przebiegają dwubiegunowo. Z jednej strony następuje koncentracja ludności w większych ośrodkach miejskich i ich otoczeniu jak w gminie Dywity. Z drugiej strony następuje depopulacja obszarów peryferyjnych, w szczególności położonych przy północnej granicy województwa oraz w jego wschodniej części. Najchętniej wybieranym przez mieszkańców Olsztyna kierunkiem przeprowadzek były gminy Stawiguda i Dywity, mniej popularnym miasto Barczewo oraz gmina Gietrzwałd.

Województwo warmińsko-mazurskie cechuje się znacznym wewnętrznym zróżnicowaniem potencjalnej atrakcyjności inwestycyjnej (stanowiącej wynik istniejących warunków do prowadzenia działalności gospodarczej). Do gmin o ponadprzeciętnej ocenie należą gmina miejska Braniewo, gminy wiejskie: Dywity, Gietrzwałd, Giżycko, Iłowo-Osada oraz gminy miejsko-wiejskie: Barczewo, Lidzbark, Mikołajki, Morąg, Nidzica, Olecko, Olsztynek, Pisz, Węgorzewo.

Gmina Dywity położona jest w Miejskim Obszarze Funkcjonalnym Ośrodka Wojewódzkiego Olsztyn (zwanym MOF OW Olsztyn) zasięgiem obejmującym rdzeń – miasto Olsztyn oraz strefę zewnętrzną – gminy bezpośrednio z nim sąsiadujące: Barczewo, Dywity, Jonkowo, Gietrzwałd, Purda i Stawiguda. Zabudowa w obrębie strefy zewnętrznej MOF jest bardzo zróżnicowana pod względem gęstości, wysokości oraz sposobu zagospodarowania i użytkowania. Zabudowa wysoka (przyjęto minimum 3 kondygnacje naziemne), typowa dla obszarów miejskich, jest zlokalizowana w miejscowościach: Bartąg i Jaroty (gm. Stawiguda) oraz Dywity. Obszary charakteryzujące się największym stopniem urbanizacji oraz gęstością zabudowy, intensywnym ruchem budowlanym zlokalizowane są w najbliższym sąsiedztwie Olsztyna, w obrębie miejscowości: Bartąg, Dywity, Jaroty, Jonkowo, Kieźliny, Ługwałd, Nikielkowo, Różnowo, Tomaszkowo i Wójtowo. Miejscowości te charakteryzuje nasilenie cech miejskich, mieszany typ zabudowy, przy czym dominuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Występuje również zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna oraz usługowa i produkcyjno-przemysłowa, charakterystyczna dla miast. Największa koncentracja usług oraz produkcji i przemysłu charakteryzuje miejscowości Dywity, Jonkowo oraz Stawiguda.

Polityka przestrzenna poszczególnych gmin wskazuje jednoznacznie, że planowany jest znaczący przyrost terenów zurbanizowanych. Nowa zabudowa poza obszarami wskazanymi w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i w (zgodnych z nimi) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, realizowana jest również na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Z przeprowadzonej analizy dokumentów planistycznych gmin strefy zewnętrznej MOF wynika, że największe zainteresowanie inwestorów i mieszkańców skierowane jest na tereny zlokalizowane przy granicy Olsztyna, a planowana zabudowa koncentruje się głównie przy granicy z miastem, wzdłuż ciągów komunikacyjnych oraz w obrębie miejscowości gminnych: Barczewko, Kapłityny, Maruny, Zalesie (gmina Barczewo), Dywity, Kieźliny, Różnowo, Ługwałd, Spręcowo (gmina Dywity), Gronity, Naterki, Sząbruk (gmina Gietrzwałd), Jonkowo, Warkały, Giedajty, Wrzesina, Stękińki, Godki, Wołowno (gmina Jonkowo), Ostrzeszewo, Klebark Mały, Klebark Wielki, Szczęsne, Klewki, Nowa Wieś Butryny (gmina Purda), Stawiguda, Dorotowo, Bartąg, Ruś (gmina Stawiguda). Stały napływ ludności, postępujący ruch budowlany oraz gęstość zabudowy typowa dla terenów miejskich wpływają na rozwój terenów podmiejskich. Utrata funkcji i charakteru wiejskiego, rozwój podmiejskich osiedli domów jednorodzinnych cechuje również miejscowości: Bartążek, Dorotowo, Giedajty, Gronity, Gutkowo, Klebark Mały, Łupstych, Majdy, Naterki, Ostrzeszewo, Rozgity, Ruś, Sząbruk, Szczęsne, Warkały, Barczewko, Bogdany, Brąswałd,

Gady, Kaplityny, Myki, Siła, Słupy, Spręcowo, Trękus, Trękusek i Unieszewo. Zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa) zlokalizowana jest na obszarach atrakcyjnych, najczęściej w obrębie terenów leśnych i nad jeziorami m.in. w miejscowościach: Dorotowo, Naterki, Siła, Majdy, Myki, Słupy, Bogdany i Łupstych.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego wskazano nadrzędny cel polityki przestrzennej, do którego należy dążyć: *Ład przestrzenny i zrównoważony rozwój jako podstawa kształtowania polityki przestrzennej województwa*. Osiągnięcie celu możliwe będzie poprzez realizację następujących celów szczegółowych: Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju. Podwyższenie konkurencyjności regionu, w szczególności poprzez podnoszenie innowacyjności i atrakcyjności jego głównych ośrodków miejskich. Poprawa jakości wewnętrznej regionu poprzez promowanie integracji funkcjonalnej i tworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich, z wykorzystaniem potencjałów wewnętrznych. Poprawa dostępności terytorialnej regionu w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych poprzez rozwijanie systemów infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej. Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa. Zwiększenie odporności przestrzeni województwa na zagrożenie naturalne i antropogeniczne oraz utratę bezpieczeństwa energetycznego, a także uwzględnienie w polityce przestrzennej regionu potrzeb obronnych państwa.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziaływujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i istotny element zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziaływujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego tj.: Wzrost atrakcyjności i konkurencyjności oraz budowanie silne pozycji MOF OW Olsztyna w krajowej i europejskiej sieci osadniczej; Współpraca jednostek samorządu terytorialnego na rzecz integracji i spójności terytorialnej obszaru; Kształtowanie i wzmacnianie zrównoważonej struktury sieci osadniczej oraz rozwój ośrodków osadniczych; Ochrona zasobów przyrodniczych i krajobrazu kulturowego; Rozwój gospodarczy i wzrost konkurencyjności; tworzenie warunków do rekreacji i rozwoju turystyki; Porządkowanie różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz zachowanie harmonii między nimi jako niezbędny wyznacznik równoważenia rozwoju, Ochrona interesu publicznego, Usprawnienie systemu planowania przestrzennego, Budowanie świadomości społecznej dotyczącej stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka, ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu, Uwzględnianie w polityce przestrzennej wymogów ochrony środowiska, w tym kształtowanie spójności terytorialnej i funkcjonalnej przestrzeni przyrodniczej, Ochrona środowiska kształtującego warunki życia człowieka, Ochrona dziedzictwa kulturowego i kształtowanie tożsamości regionalnej, Zrównoważone i efektywne wykorzystanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi rolnictwa wielofunkcyjnego, Sprawnie

funkcjonujące systemy zaopatrzenia w wodę w całym województwie, Sprawnie funkcjonujące systemy utylizacji ścieków w oparciu o wysokosprawne technologie w całym województwie, Zwiększanie wytwarzania energii z OZE.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2030.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2030 został przyjęty Uchwałą Nr XXIV/382/21 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 16 lutego 2021 r. Głównym celem tworzenia Programu jest dążenie do poprawy stanu środowiska w województwie, ograniczenie negatywnego wpływu zanieczyszczeń na środowisko, ochrona i rozwój walorów środowiska, a także racjonalne gospodarowanie jego zasobami. Program służy także realizacji celów na poziomie regionalnym, które zostały przyjęte w dokumentach strategicznych na poziomie krajowym, ze szczególnym uwzględnieniem przyjętej Polityki ekologicznej państwa 2030. Wyznaczone do realizacji cele wynikają również z wymogów prawnych w zakresie dotrzymywania standardów jakości środowiska w poszczególnych obszarach interwencji, a także zidentyfikowanych problemów i potrzeb.

Dokument opisuje 10 obszarów interwencji, które odpowiadają poszczególnym komponentom środowiska lub obszarom mającym wpływ na stan środowiska tj.: Ochrona klimatu i jakości powietrza. Zagrożenia hałasem. Pola elektromagnetyczne (PEM). Gospodarowanie wodami. Gospodarka wodno-ściekowa. Zasoby geologiczne. Gleby. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Zasoby przyrodnicze (ZP). Zagrożenia poważnymi awariami (PAP). Ponadto w każdym z obszarów interwencji określone zostały zadania odpowiadające na potrzeby adaptacji do zmian klimatu (A), zagrożeń nadzwyczajnymi zjawiskami środowiska (N), edukacji ekologicznej (E) oraz monitoringu środowiska (M). Cele, kierunki działań oraz zadania zostały określone na podstawie przeprowadzonej diagnozy stanu środowiska, dokumentów programowych krajowych i województwa oraz wskazań Zespołu Ekspertów zaangażowanych w prace nad Programem. Działania zostały zgodnie z Wytycznymi podzielone na działania własne oraz zadania monitorowane.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w następujące obszary i kierunki interwencyjne:

- Obszar – Ochrona klimatu i jakości powietrza. Cel – Poprawa jakości powietrza przy zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego w kontekście zmian klimatu.
- Obszar – Gospodarowania wodami. Cel – Osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych, jeziornych, przejściowych i jednolitych części wód podziemnych (JCWPd).
- Obszar – Gospodarka wodno-ściekowa. Cel – Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej.
- Obszar – Gleby. Cel – Ochrona gleb przed negatywnym oddziaływaniem antropogenicznym, erozją oraz niekorzystnymi zmianami klimatu.
- Obszar – Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Cel – Gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, uwzględniając zrównoważony rozwój województwa warmińsko-mazurskiego.
- Obszar – Zasoby przyrodnicze. Cel – Ochrona różnorodności biologicznej oraz krajobrazowej.

WARMIŃSKO-MAZURSKIE 2030. STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO.

Strategia należy do czwartej generacji dokumentów strategicznych przygotowywanych na poziomie województw w Polsce. Stanowi ona rozwinięcie i modyfikację podejścia do procesów rozwoju i jest odpowiedzią na zmieniające się otoczenie województwa. Główny cel Strategii został zdefiniowany w następujący sposób: spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy. Cele strategiczne dokumentu nawiązują do celu głównego i uwzględniają współzależność procesów gospodarczych, społecznych oraz relacji sieciowych. Na przestrzeni lat 2020-2030 w centrum celów strategicznych znajdują się mieszkańcy i ich kompetencje. W dokumencie znajdują się następujące cele strategiczne:

- kompetencje przyszłości: cel ten dotyczy kształtowania umiejętności, które pozwolą mieszkańcom realizować plany życiowe w województwie uczestnicząc jednocześnie w zmianach cywilizacyjnych, jakie wywoływane są przez rewolucję technologiczną;
- inteligentna produktywność: w tym celu strategicznym znajdują się działania polityki rozwoju ukierunkowane na sferę gospodarczą;
- kreatywna aktywność: w ramach tego celu zostaną stworzone warunki do podnoszenia zaangażowania mieszkańców w różne aspekty twórczości;
- mocne fundamenty: cel ten będzie opierał się na konsekwentnym tworzeniu nowoczesnej infrastruktury, ważnej z punktu widzenia atrakcyjności zamieszkania oraz atrakcyjności inwestycyjnej.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego.

REGULAMIN UTRZYMANIA CZYSTOŚCI I PORZĄDKU NA TERENIE GMINY DYWITY.

W *Regulaminie (...)* określono szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Dywity, a w szczególności:

- wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości;
- rodzaje i minimalną pojemność urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych;
- częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe;
- wymagania odnośnie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej;
- wyznaczenie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzania.

Omawiany projekt planu miejscowego jest zgodny z zapisami *Regulaminu (...)*, ponieważ w rozdziale II par. 16 pkt 12 wprowadzono zapis, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Jednocześnie zakazuje się unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

UCHWAŁA NR XXVI/606/17 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO Z DNIA 25 KWIEŚNIA 2017 R. W SPRAWIE OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU DOLINY ŚRODKOWEJ ŁYNY (DZ. URZ. WOJ. WARM.-MAZ. 2017 POZ. 2466).

Teren objęty projektem planu położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym zastosowanie mają przepisy Uchwały Nr XXVI/606/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25 kwietnia 2017r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny. Zgodnie z przepisami w/w uchwały na Obszarze obowiązują:

1. ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru,
2. ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru,
3. ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru.

W poniższej tabeli zestawiono wykaz zakazów obowiązujących na przedmiotowym obszarze chronionego krajobrazu oraz wyjaśniono w jaki sposób zostały one uwzględnione w projekcie zmiany planu. Poniższe zakazy nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa,
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym,
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego,
- 4) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony, zadań ochronnych lub planu zadań ochronnych.

Lp.	Zakazy obowiązujące na Obszarze Chronionego Krajobrazu	Ustalenia projektu planu
1	<p>Zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, łęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką.</p>	<p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy określone poniżej tj.:</p> <p>a) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, łęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką.</p> <p>Ponadto w ustaleniach szczegółowych dla terenów elementarnych przewidujących możliwość zabudowy wprowadzono zapis, że w zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, łęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych, budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.</p> <p>W granicach terenu objętego opracowaniem występują zadrzewienia, w tym zadrzewienia śródpolne i nadwodne stanowiące miejsca bytowania ptaków i potencjalne miejsca ich gniazdowania. Enklawy zadrzewień śródpolnych zostały wrysowane na załączniku graficznym projektu planu.</p> <p>W ustaleniach szczegółowych dla terenów elementarnych na których one występują wprowadzono zapisy, że należy zachować istniejące zadrzewienia śródpolne i przydrożne, a także zapis, że w zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności (...) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych (...) obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.</p> <p>Od strony jeziora Wadąg wyznaczono tereny zieleni naturalnej ZN.01, dla których w ustaleniach szczegółowych wprowadzono zapis o nakazie zachowania istniejących zadrzewień i zakrzewień.</p> <p>Od strony rzeki Wadąg wyznaczono tereny zieleni urządzonej ZP.01 i ZP.02, dla których w ustaleniach szczegółowych wprowadzono zapis o nakazie zachowania istniejących zadrzewień nadwodnych.</p> <p>W granicach terenu występują zbiorniki wodne, które zostały wydzielone jako tereny wód powierzchniowych (WS) i wprowadzono</p>

		<p>dla nich ustalenia nakazujące ich zachowanie w stanie naturalnym wraz z zadrzewieniami i zakrzewieniami oraz zielenią wodną i wodolubną, a także zakaz grodzenia i zakaz zabudowy. Z uwagi na charakter miejsca te nie stanowią łęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk.</p> <p>Łęgówiska, inne schronienia i miejsca rozrodu zwierząt znajdują się poza obszarem objętym projektem planu i obejmują jezioro Wadąg oraz rzekę Wadąg.</p>
2	<p>Zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. <i>o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko</i>. <u>Zakaz nie dotyczy:</u></p> <p>1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu; 2) realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.</p>	<p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy określone poniżej:</p> <p>b) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>Ponadto w ustaleniach projektu planu w § 8 ust. 5 wprowadzono zapis, że w zakresie lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko obowiązują przepisy odrębne w szczególności dotyczące udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie oraz przepisy dotyczące obszaru chronionego krajobrazu.</p>
3	<p>Zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych.</p> <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u></p> <p>a. Usunięcia drzewa lub krzewu w obrębie zadrzewienia, należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. b. Terenów przeznaczonych pod zabudowę w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego obowiązujących:</p> <p>i. w dacie orzekania w przedmiocie wydania: decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzji o pozwoleniu na budowę, a także innych decyzji - jeżeli są one wymagane dla realizacji danego przedsięwzięcia na podstawie przepisów powszechnie obowiązującego prawa, ii. w dacie realizacji przedsięwzięcia - jeżeli dla danego przedsięwzięcia przepisy</p>	<p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy określone poniżej: lit c) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych.</p> <p>Od strony jeziora Wadąg wyznaczono tereny zieleni naturalnej ZN.01, dla których w ustaleniach szczegółowych wprowadzono zapis o nakazie zachowania istniejących zadrzewień i zakrzewień.</p> <p>Od strony rzeki Wadąg wyznaczono tereny zieleni urządzonej ZP.01 i ZP.02, dla których w ustaleniach szczegółowych wprowadzono zapis o nakazie zachowania istniejących zadrzewień nadwodnych.</p> <p>Ponadto w ustaleniach szczegółowych dla terenów elementarnych przewidujących możliwość zabudowy wprowadzono zapis, że w zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, łęgówisk, innych</p>

	<p>powszechnie obowiązującego prawa nie przewidują obowiązku uzyskania decyzji, o których mowa w lit. a; c. realizacji inwestycji na podstawie decyzji</p> <p>o warunkach zabudowy, którą wydano po uzgodnieniu z właściwym organem ochrony przyrody.</p> <p>Zakaz nie ma zastosowania do zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w zakresie terenów przeznaczonych w tych planach pod zabudowę.</p>	<p>schronień i miejsc rozrodu, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych, budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.</p> <p>W granicach terenu występują enklawy zadrzewień, które zostały wrysowane na załączniku graficznym projektu planu i wyznaczone jako tereny zieleni.</p>
4	<p>Zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.</p> <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 15 stycznia 2009 r., tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia Nr 160 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 201, poz. 3152), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej; 2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³ /rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 15 stycznia 2009 r., tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia Nr 160 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 201, poz. 3152). 	<p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy określone poniżej:</p> <p>lit. d) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.</p> <p>Na terenie objętym projektem planu nie występują zewidencjonowane złoża kopalin, a także nie przewiduje się wydobywania do celów gospodarczych skał, torfu ani skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.</p>
5	<p>Zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych.</p> <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 15 stycznia 2009r., tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia Nr 160 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 201, poz. 3152), których 	<p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy określone poniżej:</p> <p>lit. e) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych.</p> <p>W ustaleniach szczegółowych dla terenów MN, RM, MNU, R, ZP wprowadzono zapis, że w zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności (...) wykonywania prac ziemnych</p>

	<p>dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;</p> <p>2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³ /rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 15 stycznia 2009 r., tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia Nr 160 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 201, poz. 3152).</p>	<p>trwale zniekształcających rzeźbę terenu obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.</p>
<p>6</p>	<p>Zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka.</p>	<p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy określone poniżej: lit f) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka.</p> <p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy określone poniżej: lit g) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.</p> <p>W ustaleniach szczegółowych dla terenów MN, RM, MNU, R, ZP wprowadzono zapis, że w zakresie ochrony przyrody i środowiska, w szczególności (...) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.</p> <p>W granicach terenu występują zbiorniki wodne, które zostały wydzielone jako tereny wód powierzchniowych (WS) i wprowadzono dla nich ustalenia nakazujące ich zachowanie w stanie naturalnym wraz z zadrzewieniami i zakrzewieniami oraz zielenią wodną i wodolubną, a także zakaz grodzenia i zakaz zabudowy. Zbiorniki wodne zostały wyznaczone na podstawie kilkakrotnych wizji terenowych przeprowadzonych w różnych warunkach atmosferycznych i różnych porach roku.</p> <p>Na rysunku projektu planu wrysowano rów melioracyjny, a w ustaleniach szczegółowych dla terenów elementarnych przez które on przebiega wprowadzono zapis, że w granicach</p>

		<p>terenów elementarnych zlokalizowany jest rów melioracyjny oznaczony na rysunku planu w odniesieniu do którego obowiązują zasady określone w § 8, w szczególności zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych. Ponadto w ustaleniach ogólnych wprowadzono zapisy, że planowaną zabudowę oraz zagospodarowanie terenu należy projektować i realizować z zachowaniem istniejących urządzeń melioracyjnych, a w przypadku wystąpienia kolizji projektowanej oraz realizowanej zabudowy i zagospodarowania terenu z istniejącymi urządzeniami melioracyjnymi należy je przebudować na zasadach określonych w przepisach odrębnych.</p> <p>W projekcie planu wprowadzono zapisy regulujące sposób odprowadzania wód opadowych i roztopowych, odprowadzania ścieków oraz zaopatrzenia w wodę.</p>
7	<p>Zakaz likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.</p>	<p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszarze chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy określone poniżej: lit. g) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.</p> <p>W granicach terenu występują zbiorniki wodne, które zostały wydzielone jako tereny wód powierzchniowych (WS) i wprowadzono dla nich ustalenia nakazujące ich zachowanie w stanie naturalnym wraz z zadrzewieniami i zakrzewieniami oraz zielenią wodną i wodolubną, a także zakaz grodzenia i zakaz zabudowy.</p> <p>W graniach części terenów elementarnych występują obszary wodno-błotne, które zostały wyznaczone na rysunku projektu planu; w ustaleniach szczegółowych dla terenów na których występują obszary wodno-błotne wprowadzono odpowiednie zapisy chroniące je i wprowadzające zakaz likwidowania.</p>
8	<p>Zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: a) linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne</p> <ul style="list-style-type: none"> - z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej. <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u></p>	<p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszarze chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy określone poniżej: lit. h) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej oraz lit. i) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia</p>

<p>1) innych niż rzeki cieków naturalnych w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 1c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne;</p> <p>2) terenów rekreacji w formie bulwarów, parków, terenów zieleni wraz z infrastrukturą techniczną i obiektami małej architektury położonych w granicach administracyjnych miast;</p> <p>3) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi w granicach określonych w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku obszarów, dla których obowiązuje studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, które uchwalono przed dniem 8 sierpnia 2015 r., tj. przed dniem wejścia w życie Uchwały Nr VIII/207/15 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2015 r. poz. 2748) i w którym nie określono granic zwartej zabudowy miasta lub wsi, również obszarów wskazanych w obowiązującym studium jako tereny zabudowane;</p> <p>4) uzupełnień zabudowy pod warunkiem nie zmniejszania odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy występującej na przylegających działkach budowlanych;</p> <p>5) budowy obiektów budowlanych w granicach zabudowanej budynkiem działki budowlanej w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy:</p> <p>a) na tej działce, albo</p> <p>b) na działce przylegającej w przypadku, gdy odległość zabudowy od brzegów wód na tej działce jest mniejsza niż odległość zabudowy od brzegów wód na działce, na której budowany jest obiekt budowlany;</p> <p>6) siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy zagrodowej o obiekty służące do prowadzenia gospodarstwa rolnego, w tym obiekty służące agroturystyce, pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód;</p> <p>7) lokalizowania obiektów budowlanych niezbędnych do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani na wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenach dostępu do wód publicznych oraz realizacji infrastruktury technicznej na potrzeby</p>	<p>określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.</p> <p>Teren objęty opracowaniem graniczy od strony wschodniej z jeziorem Wadąg. Na rysunku projektu planu wyznaczono obszar stumetrowej strefy ochronnej zbiornika, w zasięgu której wyznaczono:</p> <ul style="list-style-type: none"> - tereny zieleni naturalnej ZN.01 na których obowiązuje zakaz zabudowy; - tereny wód powierzchniowych WS.05 na których obowiązuje zakaz zabudowy i grodzenia oraz nakaz zachowania zbiorników w stanie naturalnym; - tereny lasów ZL.02 na których obowiązuje zakaz zabudowy i grodzenia; - tereny dróg publicznych KD.02 realizowanych jako inwestycje celu publicznego, w zasięgu których dopuszcza się możliwość lokalizacji sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego, - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej MN.10, dla których na rysunku projektu planu wrysowano nieprzekraczalne linie zabudowy; - tereny dróg wewnętrznych KDW.11 realizowanych jako inwestycje celu publicznego, obejmujące istniejącą drogę stanowiącą jedyny dojazd do istniejącej zabudowy, w zasięgu której dopuszcza się możliwość lokalizacji sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego. <p>Teren objęty opracowaniem od strony południowej graniczy w rzeką Wadąg. Na rysunku projektu planu wyznaczono obszar stumetrowej strefy ochronnej od rzeki, w zasięgu której znajdują się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - tereny zieleni urządzonej ZP.01 i ZP.02 na których dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury związanych z utrzymaniem porządku i lokalizację sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego (odstępstwo 8 i ogólne); - tereny zabudowy mieszkaniowej MN.11, MN.12, MN.13, MN.14, MN.15; tereny zabudowy zagrodowej RM.01, RM.02, RM.03, RM.04; tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej MNU.02, MNU.03, MNU.04; tereny infrastruktury technicznej TI.01; znajdujące się w granicach zwartej zabudowy wyznaczonej w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dywity (odstępstwo 3); - tereny dróg publicznych KD.01, KD.02,
--	--

<p>tych terenów;</p> <p>8) lokalizowania ścieżek rowerowych, ciągów pieszych oraz infrastruktury technicznej i obiektów małej architektury służących utrzymaniu porządku;</p> <p>9) ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących:</p> <p>a) w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, lub</p> <p>b) w dniu 8 sierpnia 2015 r., tj. w dniu wejścia w życie Uchwały Nr VIII/207/15 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2015 r. poz. 2748), lub</p> <p>c) w dniu 15 stycznia 2009 r., tj. w dniu wejścia w życie Rozporządzenia Nr 160 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 201, poz. 3152);</p> <p>10) realizacji inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, którą wydano po uzgodnieniu z właściwym organem ochrony przyrody i która stała się ostateczna przed dniem 15 stycznia 2009 r., tj. przed dniem wejścia w życie Rozporządzenia Nr 160 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 201, poz. 3152).</p> <p><u>Zakaz o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. b nie dotyczy zbiorników wodnych o powierzchni do 0,5 ha:</u></p> <p>1) wykonanych na podstawie pozwolenia wodnoprawnego, lub</p> <p>2) dla których wydano decyzję o legalizacji urządzenia wodnego.</p>	<p>KD.09, KD.10 realizowanych jako inwestycje celu publicznego, na których dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego (odstępstwo ogólne);</p> <p>– tereny ciągów pieszych Kx.01, na których dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego (odstępstwo ogólne). Ciąg nie stanowi obiektu budowlanego ponieważ wyznaczony jest zgodnie z istniejącym przebiegiem, a nawierzchnia ma zostać zachowana jako przepuszczalna.</p> <p>W granicach terenu projektu planu występują zbiorniki wodne, które zostały wydzielone jako tereny wód powierzchniowych (WS) i wprowadzono dla nich ustalenia nakazujące ich zachowanie w stanie naturalnym wraz z zadrzewieniami i zakrzewieniami oraz zielenią wodną i wodolubną, a także zakaz grodzenia i zakaz zabudowy.</p> <p>Zbiorniki wodne zostały wyznaczone na postawie kilkukrotnych wizji terenowych przeprowadzonych w różnych warunkach atmosferycznych i różnych porach roku.</p> <p>Na rysunku projektu planu wyznaczono obszar stumetrowej strefy ochronnej zbiorników wodnych. W zasięgu stref ochronnych znajdują się fragmenty:</p> <p>– terenów rolnych R.01 bez prawa zabudowy,</p> <p>– terenów zieleni naturalnej ZN.01 bez prawa zabudowy,</p> <p>– terenów dróg publicznych KD.02, KD.03 obejmujących istniejące drogi realizowane jako inwestycje celu publicznego.</p> <p>W zasięgu w/w terenów dopuszczono możliwość lokalizacji sieci infrastruktury technicznej realizowanych jako inwestycje celu publicznego.</p> <p>Ponadto w ustaleniach szczegółowych dla terenów elementarnych R.01 wprowadzono zapis, że w zakresie ochrony przyrody i środowiska, (...) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych obowiązują zasady określone w § 8 projektu planu.</p>
--	---

W części południowej działki nr 36 (wydzielenie R.01), a także przez działki nr 60 (wydzielenie ZN.02) i działki nr 59 (wydzielenie ZN.03) przebiega rów melioracyjny, którym w momencie braku drożności wylewa i pojawiają się chwilowe zastoiska wody – widoczne m.in. na niektórych ogólnodostępnych podkładach mapowych. Nie można traktować pojawiających się zastoisk wody spowodowanych brakiem drożności rowu jako zbiorników wodnych. Mając jednakże na uwadze, że dochodzi tam do czasowego zatrzymywania wody, tereny te oznaczono na rysunku prognozy jako obszar wodno-błotny.

Na granicy działki nr 44 i 46 występuje zbiornik wodny który zaznaczono na rysunku projektu planu symbolem WS.03.

W części południowo-wschodniej działki nr 44 wyznaczono obszar wodno-błotny, z uwagi na występujące tam czasowe okresowo występujące zastoiska wody.

Zdjęcie. Zbiornik wodny zlokalizowany na granicy działki nr 44 i 46 (WS.03).

Zdjęcie. W oddali obszar wodno-błotny zlokalizowany w części południowo-wschodniej działki nr 44.

W granicach wydzielenia ZN.01 stwierdzono występowanie jednego zbiornika wodnego, który został wydzielony jako WS.05.

Zdjęcie. Zbiornik wodny zlokalizowany na działce nr 50/7 (WS.05).

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji zaproponowanej, lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania: badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych oraz analizy dokumentacji fotograficznych. Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych.

W trakcie sporządzania niniejszej prognozy prowadzono również prace polegające na analizie materiałów kartograficznych, materiałów udostępnionych przez Urząd Gminy

Dywity oraz dostępnych danych źródłowych, w tym danych pochodzących z Państwowego Monitoringu Środowiska.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Skutki realizacji postanowień planu podlegać będą bieżącym pomiarom, ocenom oraz analizom wpływu na środowisko wielu czynników, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje i służby stosownie do art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko realizacji. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez wójta gminy wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 65 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Teren objęty opracowaniem zlokalizowany jest w miejscowości Myki gmina Dywity i obejmuje powierzchnię ok. 88 ha. Wschodnią granicę obszaru stanowi linia brzegowa jeziora Wadąg, będąca jednocześnie granicą administracyjną gminy Dywity (akwen znajduje się w granicach administracyjnych gminy Barczewo). Południową granicę obszaru stanowi linia brzegowa rzeki Wadąg. Zachodnia granica przebieg wzdłuż drogi gminnej, a północna wzdłuż kompleksu leśnego.

Obszar w przewadze stanowią grunty rolniczej przestrzeni produkcyjnej, użytkowane jako pola uprawne oraz łąki i pastwiska. Zabudowa wsi Myki zlokalizowana jest w części południowej i wschodniej obszaru objętego opracowaniem. W części centralnej terenu znajduje się rów melioracyjny odprowadzający wody w kierunku jeziora Wadąg. Pomiędzy terenami użytkowymi rolniczo występują enklawy zadrzewień i zakrzewień; w części wschodniej terenu znajduje się fragment kompleksu leśnego zakwalifikowany jako las mieszany świeży z dominującym gatunkiem lasotwórczym sosną zwyczajną. Wzdłuż linii brzegowej jeziora rosną zadrzewienia nadwodne wśród których dominuje olsza. Komunikacja w granicach obszaru odbywa się drogami gminnymi stanowiącymi w przewadze drogi gruntowe; jedynie przez miejscowość Myki przebiega droga asfaltowa.

W granicach terenów stwierdzono występowania następujących roślin: olcha, jesion, klon zwyczajny, sosna, osika, jarząb, lipa drobnolistna, świerk pospolity, dąb bezszypułkowy, czeremcha, głóg, brzoza brodawkowata, kruszyna pospolita, przyłuszczka pospolita, gwiazdnica wielokwiatowa, sałatnik leśny, wiechlina gajowa, konwalia dwulistna, orlica pospolita, poziomka pospolita, śmiałek pogięty, kostrzewa olbrzymia, niecierpek pospolity, pokrzywa zwyczajna, tojeść rozesłana, marzanka wonna, szczawik zajęczy, turzyca leśna, leszczyna pospolita, bez koralowy, trzmielina, kalina koralowa, tarczyca pospolita, bluszcz kurdybanek, gajowiec żółty, bodziszek łąkowy, komonica zwyczajna, koniczyzna biała, koniczyzna dwukłosa, koniczyzna łąkowa, koniczyzna polna, kostrzewa łąkowa, mniszek pospolity, nawłóć pospolita, perz właściwy, glistnik jaskółcze ziele, babka lancetowata, babka zwyczajna, cykoria podróżnik, firletka poszarpana, dziewanna drobnokwiatowa, fiołek polny, dzika róża, tarnina, drzewa i krzewy owocowe.

W poniższej tabeli wymieniono gatunki zwierząt występujące na terenie objętym projektem planu i w bezpośredniej okolicy.

Liczba porządkowa (odpowiadająca oznaczeniu na załączniku graficznym)	Nazwa polska
1	zięba
2	żuraw
3	sroka zwyczajna
4	kukułka zwyczajna
5	pliszka siwa
6	rudzik
7	pełzacz
8	bogatka
9	oknówka
10	wróbek
11	kapturka
12	zaganiacz
13	wrona
14	kruk
15	szpak
16	jemioluska
17	gil
18	dzięcioł średni
19	świergotek polny
20	jeleń
21	sarna
22	dzik
23	lis
24	kuna
25	wiewiórka
26	zając
27	żaba trawna
28	żaba jeziorkowa

Schronienia i miejsca lęgowe zwierząt wymienionych w powyższej tabeli znajdują się poza obszarem objętym projektem planu i związane są z pobliskimi kompleksami leśnymi oraz jeziorem Wadąg i rzeką Wadąg.

Teren objęty projektem planu położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym zastosowanie mają przepisy Uchwały Nr XXVI/606/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25 kwietnia 2017r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny.

Obszar gminy położony jest na prekambryjskiej platformie wschodnioeuropejskiej, na pograniczu jej części zwanych synekliza perybałtycką i wyniesieniem mazursko – suwalskim. Prekambryjskie podłoże krystaliczne nadbudowane jest osadowymi skałami ery paleozoicznej, mezozoicznej i kenozoicznej o grubości około 2 km. Tworzy budujące przypowierzchniową warstwę reprezentowane są przez osady czwartorzędowe w postaci przede wszystkim plejstoceńskich naprzemianległych warstw osadów gliniastych kolejnych zlodowaceń oraz osadów piaszczysto – żwirowych, które tworzyły się w okresach interglacjalnych. Ich miąższość na terenie gminy jest różna i waha się od niecałych 100 m w niektórych rejonach wysoczyzny do ponad 200 m w dolinie Łyny. W

spągu utworów lodowcowych zalegają osady trzeciorzędowe. Na powierzchni zalegają osady ostatniego zlodowacenia północnopolskiego oraz (w obniżeniach terenu) późniejsze osady holocenijskie.

Klimat gminy Dywity posiada cechy klimatu przejściowego z mocniejszym akcentem kontynentalnego. Istnieje wielokierunkowa zmienność poszczególnych elementów meteorologicznych. Wywołane to jest ścieraniem się wpływów kontynentalnych i morskich, rzeźbą terenu, zalesieniem oraz typami gleb o dużej absorpcji ciepła i chłodu. Obszar gminy cechują warunki klimatyczne zbliżone do średnich dla województwa. Średnia roczna suma opadów wynosi 580 mm. Minimum przypada na luty i marzec (około 30, 31 mm), a maksimum na lipiec (około 82 mm). Średnia temperatura powietrza na terenie gminy wynosi 6,8 stopni Celsjusza. Najcieplejszym miesiącem roku jest lipiec, który charakteryzuje się średnią miesięczną temperaturą wynoszącą 17,1°C, a najzimniejszym – luty ze średnią temperaturą około -4,5°C. Średnia wilgotność względna powietrza waha się w granicach 80%. Śnieg zalega w lasach przez ponad 14 tygodni w ciągu roku. Średnio w roku notuje się 60 dni z mgłą. Występujący na terenie gminy rozkład ciśnienia wywołuje w przeważającej mierze wiatry z kierunków zachodnich. Natomiast podczas zimy przeważają wiatry południowozachodnie. Wiosenna róża wiatrów, chociaż bardziej wyrównana niż zimowa, charakteryzuje się przewagą wiatrów północno-zachodnich ze znaczną częstotliwością występowania niekorzystnych dla roślinności wysuszających wiatrów wschodnich i południowych. Początek okresu wegetacji przypada około 10 kwietnia i trwa do około 29 października. Okres wegetacji trwa zaledwie około 190 dni. W stosunku do średniej krajowej skrócony jest także okres ze średnią temperaturą dobową powyżej 15°C, zwany okresem dojrzwania, który wynosi 60-80 dni.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w regionie wodnym Łyny i Węgorapy, w Obszarze Dorzecza Pregoly dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoly* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1959). Obszar opracowania położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020, dla której ocena zagrożenia nieosiągnięcia dobrego stanu ilościowego i jakościowego jako niezagrażona. JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i dobrym stanem ilościowym. Obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych RW700020584499 *Wadąg od wypływu z jeziora Wadąg do ujścia*, która ma status SZCW i charakteryzuje się dobrym stanem i nie występuje ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. JCWP charakteryzuje się dobrym potencjałem ekologicznym i dobrym stanem chemicznym. Teren objęty projektem planu znajduje się na terenie udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 o nazwie „Olsztyn” i w części na terenie udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 205 o nazwie „Subzbiornik Warmia”.

Na terenach objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*.

Zdjęcie. Grunty użytkowane rolniczo w części zachodniej obszaru objętego opracowaniem i zabudowania miejscowości Myki.

Zdjęcie. Grunty użytkowane rolniczo w części centralnej obszaru objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Grunty użytkowane rolniczo w części centralnej obszaru objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Grunty użytkowane rolniczo w części wschodniej obszaru objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Rów melioracyjny odprowadzający wody w kierunku jeziora Wadąg.

Zdjęcie. Grunty użytkowane rolniczo od strony jeziora Wadąg i zadrzewienia rosnące wzdłuż rowu melioracyjnego.

Zdjęcie. Grunty użytkowane rolniczo od strony jeziora Wadąg; droga gruntowa prowadząca do zabudowań miejscowości Myki.

Zdjęcie. Grunty użytkowane rolniczo w części północnej obszaru objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Zabudowania miejscowości Myki w części południowo-centralnej obszaru objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Zabudowania miejscowości Myki wzdłuż rzeki Wadąg.

Zdjęcie. Zabudowania miejscowości Myki.

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

W przypadku braku realizacji przedmiotowego projektu planu obszar pozostanie w dotychczasowym sposobie użytkowania lub zostanie zagospodarowany na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Teren objęty projektem planu znajduje się w sąsiedztwie: terenów zabudowanych i zagospodarowanych miejscowości Myki, jeziora Wadąg, rzeki Wadąg, kompleksów leśnych oraz terenów użytkowanych i nieużytkowanych rolniczo.

Powierzchnia jeziora Wadąg wynosi ok. 500 ha. Zbiornik składa się z trzech akwenów połączonych otwartym plosem. W północnym brzegu wschodniego akwenu wpływa do jeziora rzeka Pisa i potok Orzechowo. Na końcu basenu południowego z jeziora wypływa rzeka Wadąg, a wpływa potok Kośnika. Na powierzchni jeziora znajdują się trzy wyspy. Największa o powierzchni 3 ha znajduje się w środkowej części jeziora, druga około 0,5 ha u wejścia do basenu zachodniego; trzecia najmniejsza wysepka w środkowej części plosa przy północnym brzegu. Brzegi wysokie i strome otoczone są polami i lasami. Nad jeziorem usytuowane są wsie: Słupy, Barczewko, Szypry, Myki. Z ogólnodostępnych informacji wynika, że jezioro jest bardzo zanieczyszczone pod względem bakteriologicznym.

Rzeka Wadąg wypływa jako Kanał Dymerski na południowy wschód od Biskupca, we wsi Gisiel. Przepływa przez jeziora: Kraksy, Dadaj, Tumańskie, Pisz i Wadąg. Odcinek o nazwie Wadąg bierze swój początek w jeziorze Wadąg. Rzeka uchodzi do Łyny w granicach administracyjnych miasta Olsztyn.

W trakcie prac nad niniejszą prognozą nie znaleziono informacji na temat stanu środowiska terenów położonych w sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu. Ponadto w wyniku realizacji zapisów ustaleń projektu planu nie przewiduje się znaczących oddziaływań. Od strony jeziora Wadąg wydzielono tereny zieleni naturalnej (ZN.01) i tereny lasów (ZL.02), na których obowiązuje zakaz zabudowy. Od strony rzeki Wadąg wyznaczono tereny zieleni urządzonej (ZP.01, ZN.02) na których dopuszcza się jedynie lokalizację obiektów małej architektury związanych z utrzymaniem porządku oraz infrastrukturę techniczną realizowaną jako inwestycje celu publicznego.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* na terenie objętym projektem planu nie występują parki narodowe, rezerwy przyrody, parki krajobrazowe, zespoły przyrodniczo – krajobrazowe, użytki ekologiczne oraz pomniki przyrody.

Teren położony jest natomiast w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym zastosowanie mają przepisy Uchwały Nr XXVI/606/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25 kwietnia 2017r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny. Wpływ ustaleń projektu planu na obszar chronionego krajobrazu został przedstawiony w punkcie 1.4 niniejszej prognozy.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia. Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Polityka ekologiczna państwa, a więc i polityka lokalna, oparte są na konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to konieczność uwzględniania tej zasady we wszystkich dokumentach strategicznych oraz programach, przygotowywanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W praktyce zasada zrównoważonego rozwoju powinna być stosowana wraz z wieloma zasadami pomocniczymi i konkretyzującymi, wśród których należy wymienić: Zasadę prewencji – stanowiącą, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć. Zasadę integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi, oznaczającą uwzględnienie w politykach sektorowych celów ekologicznych na równi z celami gospodarczymi i społecznymi. Zasadę skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej odnoszącą się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska a następnie do oceny osiągniętych wyników a oznaczającą potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu. Zasadę uspołecznienia realizowaną poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z

ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe w tym Polityka ekologiczna Państwa 2030. Podstawowym celem określonym w dokumencie jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności m.in.: w budownictwie i gospodarce komunalnej – unowocześnienie systemów grzewczych z wykorzystaniem lokalnych zasobów energii odnawialnej, termomodernizację zasobów budowlanych, modernizację sieci ciepłych i wodociągowych, racjonalizację zużycia wody, segregację śmieci i odzysk surowców, wykorzystanie ciepła odpadowego i stosowanie szeregu innych nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze technicznej miast i osiedli, które nie tylko zmniejszy presję tej infrastruktury na środowisko, ale także ograniczy koszty jej eksploatacji; ochrona krajobrazu przy planowaniu osiedli miejskich, podmiejskich i wiejskich oraz rozmieszczaniu obiektów produkcyjnych w strefach urbanizujących się; w zagospodarowaniu przestrzennym – korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach. Szczególny nacisk został położony na działania mające na celu poprawę jakości powietrza poprzez ograniczenie niskiej emisji. Jednocześnie na znaczeniu zyskują również działania związane z adaptacją do zmian klimatu, a ich celem jest przeciwdziałanie występowania miejskich wysp ciepła oraz rozbudowa terenów zieleni i powszechniejsze retencjonowanie wody na terenach miast i wsi. Część z celów znajduje swoje odzwierciedlenie w zapisach omawianego w prognozie projektu mpzp tj.: zrównoważone użytkowanie zasobów wodnych oraz ochrona przed powodzią i suszą poprzez odpowiednie zapis w projekcie planu ustalający odprowadzanie wód opadowych i roztopowych.

Podstawowym dokumentem strategicznym polityki regionalnej państwa w perspektywie do 2030 r. jest Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2030. Strategia jest zbiorem wspólnych wartości, zasad współpracy rządu i samorządów oraz partnerów społeczno-gospodarczych na rzecz rozwoju kraju i województw. Dokument określa systemowe ramy prowadzenia polityki regionalnej zarówno przez rząd wobec regionów, jak i wewnątrzregionalne. KSRR 2030 kładzie nacisk na zrównoważony rozwój całego kraju, czyli zmniejszanie dysproporcji w poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego różnych obszarów, głównie miejskich i wiejskich. Przedmiotowy projekt mpzp wpisuje się w projekty oraz działania z związane z rozwojem infrastruktury, adaptacji do zmian klimatu i planowania przestrzennego, w tym m.in.: uzupełnienie i dostosowanie infrastruktury technicznej (energetycznej, telekomunikacyjnej, wodnokanalizacyjnej) i społecznej na potrzeby rozwoju gospodarczego i mieszkańców; racjonalne gospodarowanie przestrzenią i zapobieganie konfliktom dla osiągnięcia ładu przestrzennego i dostosowania przestrzeni lokalnej lub wykorzystania istniejących uwarunkowań (np. przyrodniczych) do potrzeb zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego, a także działania na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska.

Dokumentem o charakterze strategicznym przenoszącym założenia i cele zawarte w tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej jest Plan gospodarowania wodami na obszarze

dorzecza Pregoly (Dz.U. z 2016 r. poz. 1959). Plan ten jest narzędziem planistycznym, stanowiącym pewnego rodzaju fundament przy podejmowaniu decyzji wpływających na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. W planie tym ustalono cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCWP brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem nie pogarszania ich stanu. Dla JCWP, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ze względu na istotne różnice między naturalnymi oraz silnie zmienionymi i sztucznymi częściami wód, zróżnicowano cele środowiskowe wymagane do osiągnięcia dla poszczególnych rodzajów wód. W przypadku naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, a w przypadku wód silnie zmienionych i sztucznych – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. W obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu lub potencjału wymagane jest jednocześnie utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

W kontekście analizowanego projektu planu istotne jest uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla jednolitej części wód powierzchniowych PLRW700020584499 *Wadąg od wypływu z jeziora Wadąg do ujścia* oraz jednolitej części wód podziemnych PLGW700020. Aktualny stan JCPW PLRW700020584499 określany jest jako dobry (w tym dobry stan ekologiczny i chemiczny), a ocena nieosiągnięcia celów środowiskowych jako niezagrażona. Wśród działań zalecanych do wdrożenia na obszarze JCWP wymienione są: działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej oraz realizacja KPOŚK. Aktualny stan ilościowy i chemiczny JCWPd PLGW700020 określany jest jako dobry; celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry chemiczny i ilościowy; celem dodatkowym jest nie pogorszenie jakości wody do spożycia; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określana jest jako niezagrażona. Analizując wpływ realizacji ustaleń projektu planu miejscowego na osiągnięcie celów środowiskowych dla wspomnianych JCWP i JCWPd nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania w tym zakresie. Do projektu planu wprowadzono zapisy w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków sanitarnych oraz odprowadzania wód opadowych i roztopowych.

Aktualizacja Programu Wodno – Środowiskowy Kraju (aPWŚK) jako jeden z podstawowych dokumentów planistycznych stanowi realizację wymagań wskazanych w Ramowej Dyrektywie Wodnej w zakresie konieczności opracowania programów działań. PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele: nie pogarszanie stanu części wód; osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych; spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych; zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji. Celem *Programu Wodno – Środowiskowego Kraju* jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu.

Celem *Aktualizacji Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych* jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. *Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych* jest dokumentem strategicznym, w którym oszacowano potrzeby i określono działania na rzecz wyposażenia aglomeracji miejskich i wiejskich o RLM większej od 2000, w systemy kanalizacyjne i oczyszczalnie ścieków komunalnych. Program koordynuje działania gmin i przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych w realizacji infrastruktury sanitarnej na ich terenach. Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że: budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw

gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków; w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne; wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie. W projekcie planu przewidziano rozwiązania zgodne z założeniami Krajowego programu (...) tj.: zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów nawrotowych po podczyszczeniu zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów odprowadzanie do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r. w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie”. Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest „Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa”. Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych: I. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń. II. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej. III. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej. IV. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziałyującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju. V. Podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej. VI. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej. VII. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej. VIII. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody.

Dalekosiężnym celem Krajowego Planu Gospodarki Odpadami jest dojście do systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a w szczególności zasada postępowania z odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, czyli po pierwsze zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie kolejno przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (czyli wykorzystanie odpadów), unieszkodliwianie, przy czym najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie. Realizacja tego celu umożliwi osiągnięcie innych celów takich, jak: ograniczenie składowania odpadów, w szczególności odpadów ulegających biodegradacji, ograniczenie zmian klimatu powodowanych przez gospodarkę odpadami czy też

zwiększenie udziału w bilansie energetycznym kraju energii ze źródeł odnawialnych poprzez zastępowanie spalania paliw kopalnych różnego rodzaju metodami odzysku energii z odpadów zawierających frakcje biodegradowalne. Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zasadą zanieczyszczający płaci. Celami wskazanymi w dokumencie są między innymi: ZPO; zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów; dążenie do zmniejszania ilości składowanych odpadów; osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych. Dla osiągnięcia założonych celów określone zostały kierunki działań dotyczące między innymi edukacji ekologicznej, rozwoju selektywnego zbierania odpadów, a także zostały wskazane działania takie jak np. prowadzenie kontroli przez inspekcję ochrony środowiska, prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych mających na celu podniesienie świadomości ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami, wspieranie budowy sieci napraw i ponownego użycia produktów. Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Krajowego Planu Gospodarki Odpadami, ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Ponadto wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

Uchwalenie przedmiotowego projektu planu miejscowego pozwala na prowadzenie odpowiedniej gospodarki przestrzennej, biorącej pod uwagę interes gminy i społeczności lokalnej, przy uwzględnieniu zasobów przyrodniczych.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Z uwagi, że przedmiotowy teren znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie ciągów komunikacyjnych, terenów zabudowanych i terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej przewidywane w projekcie planu sposoby zagospodarowania nie będą powodowały negatywnych zmian w środowisku. Sposób zagospodarowania terenów określony w projekcie planu jest zgodny z obecnym sposobem zagospodarowania i użytkowania terenów oraz sposobem zagospodarowania i użytkowania terenów w sąsiedztwie.

W ustaleniach projektu planu wprowadzono zapis, że w zakresie lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko obowiązują przepisy odrębne w szczególności dotyczące udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie oraz przepisy dotyczące obszaru chronionego krajobrazu. Na etapie opracowywania projektu planu miejscowego nie określa się jaki rodzaj inwestycji realizowany będzie na przedmiotowym terenie, a jedynie wskazuje możliwe kierunki rozwoju zabudowy. Rzetelna analiza oddziaływania planowanej zabudowy na środowisko, w tym sąsiedztwo jest możliwa w przypadku realizacji konkretnej inwestycji posiadającej wymiar materialny, czyli w przypadku procedury oceny oddziaływania inwestycji na środowisko (OOS), procedury zupełnie innej niż strategiczna ocena oddziaływania na środowisko (ocena projektu planu), bo przeprowadzanej dla konkretnej inwestycji posiadającej projekt zagospodarowania terenu z dokładnie określoną lokalizacją i pełnymi, szczegółowymi danymi oraz parametrami projektowanej inwestycji. Zgodnie z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko zostały

skatalogowane na podstawie załączników I i II dyrektywy 85/337/EWG oraz z uwzględnieniem krajowych reguł prawnych dotyczących podejmowania przedsięwzięć w ogóle – w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). Wśród nich wyróżniono m.in. przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto zgodnie z ustawową delegacją (i treścią dyrektywy) w rozporządzeniu określono przypadki, w których zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko opisano w rozporządzeniu jako: obiekty, procesy (instalacje), w sposób łączny (obiekt i proces).

Ponieważ na etapie opracowywania projektu planu nie ma informacji dotyczących wielkości i gabarytów zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy, powierzchni użytkowej, ilości i gatunków zwierząt, a także sposobu wykorzystania obiektów oraz przewidywanych instalacji, nie ma możliwości określenia wpływu planowanej zabudowy na stan środowiska. Oceny takiej będzie można dokonać znając konkretne parametry inwestycji.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego odnoszą się nie tylko do środowiska przyrodniczego, ale odgrywają również rolę w kształtowaniu środowiska życia człowieka oraz jakości jego życia. W myśl przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* znaczące oddziaływanie na środowisko oznacza także znaczące oddziaływanie na zdrowie ludzi, o którym można mówić w sytuacji, gdy przekraczane są standardy emisyjne oraz dopuszczalne normy hałasu i promieniowania elektromagnetycznego.

Oddziaływanie na zdrowie ludzi może wystąpić na etapie realizacji zabudowy w wyniku transportu samochodami materiałów budowlanych i ludzi na place budów oraz wywozu urobku z wykopów pod fundamenty budynków. Uciążliwości związane z oddziaływaniem transportu samochodowego, tj. zanieczyszczenie atmosfery (spaliny i pylenie z dróg) i hałas będą ograniczone przestrzennie (otoczenie dróg) i czasowo (do okresu budowy).

W granicach obszaru objętego projektem planu wyznaczono tereny zabudowy zagrodowej w granicach których dopuszcza się chów lub hodowlę zwierząt, jednakże dopuszczalna liczba zwierząt na poziomie 3 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP) nie powinna powodować uciążliwości. Należy również podkreślić, że są to obiekty związane obecnie z działalnością rolniczą. Na etapie opracowywania projektu planu nie ma informacji jakie gatunki i jakie ilości zwierząt będą chowane lub hodowlane.

Działalność rolnicza związana z chowem lub hodowlą zwierząt bardzo często wiąże się z uciążliwościami zapachowymi. Do substancji odorotwórczych emitowanych podczas chowu lub hodowli zwierząt zalicza się przede wszystkim amoniak oraz siarkowodor. Oprócz wymienionych substancji emitowane mogą być m.in. również metan, podtlenek azotu i dwutlenek węgla. Z uwagi na brak informacji dotyczących m.in. ilości i gatunków zwierząt oraz rozwiązań technicznych i technologicznych zastosowanych w obiektach nie ma możliwości określenia rodzajów i ilości emisji zanieczyszczeń do powietrza. Należy jednakże zaznaczyć, że wydzielenie terenów zabudowy zagrodowej i terenów rolniczych jest kontynuacją obecnego sposobu użytkowania i wykorzystania terenów. Naturalnym źródłem metanu są odchody zwierzęce (obornik, gnojowica), ale np.: ilość gnojowicy w chowie zwierząt jest różna i zależy od technologii utrzymania zwierząt, sposobu mycia stanowisk, techniki zgarniania gnojowicy ze stanowisk itp. W zależności od ilości zużytej wody, stężenie substancji zawartych w gnojowicy jest zróżnicowane, może ona zawierać zanieczyszczenia nieorganiczne, takie jak piasek czy drobny żwir.

W gospodarstwie rolnym niezwykle ważnym aspektem jest sposób postępowania z środkami ochrony roślin oraz nawozami. Dyrektywa Unijna 2009/129/WE w art. 13 ust. 1 zawiera zapisy nakładające na państwa członkowskie UE obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych środków, aby przechowywanie pestycydów oraz wszystkie czynności związane z ich stosowaniem przez użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla zdrowia ludzi i stanu środowiska. Aktem prawnym regulującym przechowywanie środków ochrony roślin w Polsce jest Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 maja 2013 roku w sprawie sposobu postępowania przy stosowaniu i przechowywaniu środków

ochrony roślin. Zbiorem zaleceń dotyczącym prawidłowego postępowania ze środkami ochrony roślin jest Kodeks Dobrej Praktyki Organizacji Ochrony Roślin (KDPOOR) opracowany przez krajowych specjalistów z dziedziny techniki ochrony roślin.

Na podstawie Ustawy z dnia 20 lipca 2017 – Prawo Wodne oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (Dz. U. z 2018 poz. 1339) wprowadzono Program działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu. Nadmierne ilości azotu odkładane w glebie i wymywane do zbiorników wodnych powodują zanieczyszczenie wód i w konsekwencji prowadzą do ich eutrofizacji, czyli przeżyźnienia. Zjawisko to jest szkodliwe nie tylko dla środowiska, ale przede wszystkim dla zdrowia ludzkiego. Duża ilość biogenów w wodzie powoduje między innymi masowy zakwit glonów i sinic, a te mogą wywoływać reakcje alergiczne u kąpiących się, a nawet skutkować uszkodzeniem wątroby czy układu nerwowego. Taka woda z sinicami i glonami nie nadaje się nawet do pojenia zwierząt ani podlewania warzyw.

Właściwe zaplanowane nawożenie stanowi podstawę nie tylko ograniczenia kosztów uprawy, ale przede wszystkim ogranicza ubytki niewykorzystanych przez rośliny składników pokarmowych, zwłaszcza azotu i fosforu. Dobór właściwej pod względem potrzeby fazy rozwojowej rośliny dawki stanowi wytyczne do przeprowadzenia zabiegu nawożenia.

Właściwe przechowywanie nawozów stanowi ważny element ochrony środowiska naturalnego w gospodarstwie rolnym prowadzącym chów i/lub hodowlę zwierząt. Zgodnie z Programem działań nawozy naturalne płynne i nawozy naturalne stałe przechowuje się w bezpieczny dla środowiska sposób, zapobiegający przedostawaniu się odcieków do wód i gruntu.

W projekcie planu uwzględniono także niezbędny dla zapewnienia właściwych warunków użytkowania rozwój infrastruktury technicznej, której niedostatki są jednym z bardziej istotnych problemów właściwego stanu ochrony środowiska. W projekcie planu znalazło się szereg ustaleń dotyczących ochrony środowiska, które w sposób bezpośredni i pośredni wpływają korzystnie na środowisko przyrodnicze oraz warunki życia i zdrowia ludzi. Ustalenia te dotyczą m.in. ochrony powietrza i preferencji źródeł niskoemisyjnych oraz ekologicznych, ochrony wód, powierzchni ziemi i gleby, ochrony przed hałasem. Także bezpośrednio wyrażone zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami oraz warunkami zaopatrzenia w energię elektryczną, gaz i ciepło. Zapisy te docelowo dążą do zapewnienia wysokiej jakości użytkowania obiektów poprzez zapewnienie dostępu do infrastruktury technicznej.

W granicach terenu objętego opracowaniem i w bezpośrednim sąsiedztwie występują zwierzęta objęte ochroną gatunkową m.in.: ptaki i płazy. Nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu na faunę w związku z realizacją ustaleń projektu planu. Plan przewiduje zachowanie kompleksów leśnych, enklaw zadrzewień i naturalnych zbiorników wodnych; wzdłuż brzegów jeziora Wadąg wyznaczono tereny zieleni naturalnej (ZN) i tereny lasów (ZL) bez prawa zabudowy, a w ustaleniach szczegółowych wprowadzono zapis o nakazie zachowania istniejących zadrzewień i zakrzewień. Ponadto znaczna część obszaru objętego projektem planu została wydzielona jako tereny rolnicze (R) na których nie przewiduje zabudowy. Część ptaków związana jest z istniejącą zabudową wsi Myki, dlatego też wprowadzenie nowej zabudowy nie wpłynie negatywnie na ich bytowanie.

Należy ponadto pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska

wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

Realizacja zabudowy i ogrodzenie części terenów może niekorzystnie wpłynąć na migrujące zwierzęta. Negatywnymi konsekwencjami lokalizacji zabudowy może być na etapie budowy i funkcjonowania obiektów utrata żerowisk oraz płoszenie zwierząt w rejonie inwestycji. Przekształcenie każdej powierzchni otwartej oznacza pomniejszenie areалу występowania i żerowania pewnych grup zwierząt, co oznacza ograniczenie rozwoju danych populacji. Ponadto pojawienie się zabudowy wiąże się z penetracją terenu na obszarze znacznie większym niż wyznaczonym granicami projektu planu, dochodzi do zwiększania liczby osób, maszyn, urządzeń oraz zwierząt związanych z człowiekiem, których aktywność obejmuje także obszary przyległe. W konsekwencji zwierzęta wycofują się, bądź zmieniają dotychczasowe szlaki migracyjne, jednakże w ich miejsce pojawiają się inne gatunki akceptujące zastany stan. Z uwagi jednakże, że w projekcie planu pod zabudowę przeznaczono powierzchnie od strony istniejących zabudowań wsi Myki nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania na faunę. Najważniejszym elementem ustaleń projektu planu jest zachowanie terenów zieleni naturalnej od strony jeziora Wadąg i rzeki Wadąg oraz zachowanie rolniczego użytkowania.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu i realizacji inwestycji może zająć konieczność usunięcia drzew lub krzewów, jednakże na obecnym etapie opracowywania dokumentu nie ma możliwości określenia ich ilości i gatunków. Zgodnie z art. 83a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu przed jego wydaniem dokonuje oględzin w zakresie występowania w ich obrębie gatunków chronionych, a w przypadku stwierdzenia, że usunięcie drzewa lub krzewu spowoduje naruszenie zakazów w stosunku do gatunków chronionych, postępowanie zawiesza się do czasu przedłożenia zezwolenia na czynności podlegające zakazom w stosunku do tych gatunków. Jednakże, zgodnie z art. 83f cytowanej ustawy, przepisów art. 83 nie stosuje się do m.in.: 1) krzewu albo krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m²; 2) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza: a) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego, b) 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego, c) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew; 3a) drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej; 3b) drzew lub krzewów usuwanych w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego; 3) drzew lub krzewów owocowych, z wyłączeniem rosnących lub na terenach zieleni; 4) prowadzenia akcji ratowniczej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne właściwe służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia życia lub zdrowia; 5) drzew lub krzewów stanowiących złomy lub wywroty usuwanych przez: a) jednostki ochrony przeciwpożarowej, jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, właścicieli urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego, zarządców dróg, zarządców infrastruktury kolejowej, gminne lub powiatowe jednostki oczyszczania lub inne podmioty działające w tym zakresie na zlecenie gminy lub powiatu, b) inne podmioty lub osoby, po przeprowadzeniu oględzin przez organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu, potwierdzających, że drzewa lub krzewy stanowią złom lub wywrot; 6) drzew lub krzewów należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f.

W przypadku, o którym mowa w art. 83f ust. 1 pkt 3a (drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej) ustawy o ochronie przyrody, właściciel nieruchomości jest obowiązany dokonać zgłoszenia do organu, o którym mowa w art. 83a ust. 1, zamiaru usunięcia drzewa, jeżeli obwód pnia drzewa mierzonego na wysokości 5 cm przekracza: 1) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego; 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego; 3) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew. Organ, o którym mowa w art. 83a ust. 1, może wnieść sprzeciw w przypadku: 1)

lokalizacji drzewa: a) na nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, b) na terenie przeznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na zieleń lub chronionym innymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, c) na terenach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5; 2) spełnienia przez drzewo kryteriów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 3.

Należy również nadmienić, że zgodnie z art. 83f ust. 1 pkt 3b ustawy o ochronie przyrody nie jest wymagane zezwolenie na wycięcie drzew lub krzewów usuwanych w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego.

Należy również zaznaczyć, że zgodnie z art. 90 w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody usunięcie drzew z nieruchomości stanowiących własność gminy może nastąpić po wyrażeniu zgody przez starostę, z zastrzeżeniem (ust. 2), że jeżeli prezydent miasta na prawach powiatu sprawuje funkcję starosty, zgodę wyraża marszałek województwa. Ponadto zgodnie z art. 83a ust. 1 pkt. 2a w/w ustawy usunięcie drzew w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, musi być uzgodnione z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Z uwagi, że w granicach obszaru objętego projektem planu wydzielono tereny lasów należy mieć na uwadze, że usunięcie drzew w granicach użytku Ls może odbywać się tylko i wyłącznie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie. Zgodnie z Ustawą o lasach nadzór nad gospodarką leśną w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa sprawuje Starosta, który może w drodze porozumienia powierzyć go nadleśniczemu Lasów Państwowych. Zgodnie z powyższą ustawą właściciele lasów zobowiązani są do racjonalnego użytkowania lasu w sposób trwale zapewniający optymalną realizację wszystkich jego funkcji, a w szczególności do: wykonywania zabiegów profilaktycznych i ochronnych zapobiegających powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów; zapobiegania, wykrywania i zwalczania nadmiernie pojawiających i rozprzestrzeniających się organizmów szkodliwych; ochrony gleby i wód leśnych. Podstawą do pozyskania drewna w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa są Uproszczone Plany Urządzenia Lasu (UPUL) lub decyzja Starosty (lub osoby przez niego upoważnionej) wydana na podstawie inwentaryzacji stanu lasu. Pozyskanie drewna w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa, niezgodnie z Uproszczonym Planem Urządzenia Lasu lub decyzją jest możliwe wyłącznie w przypadkach losowych; decyzje w tej sprawie, na wniosek właściciela lasu, wydaje nadzorujący.

Wydzielenie w projekcie planu terenów zieleni naturalnej (ZN) jest niezwykle korzystane w punkcie widzenia ochrony środowiska i przyrody, odgrywają one bowiem ogromną rolę w zachowaniu biologicznej równowagi środowiska rolniczego, ale również wzbogacają i upiękniają krajobraz wiejski.

Z uwagi, że zadrzewienia mogą stanowić potencjalne miejsca lęgowe, schronień i miejsc rozrodu ptaków wskazanym jest, aby ewentualna wycinka drzew prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W granicach obszaru objętego projektem planu rzeźba terenu zachowała naturalny równinny charakter. Główne zmiany w zakresie powierzchni ziemi będą dotyczyć: prowadzenia prac ziemnych związanych z realizacją zabudowy oraz przekształcenia obszarów aktywnych biologicznie w tereny zabudowane. Ze względu na mało zróżnicowaną rzeźbę terenu, prace niwelacyjne prowadzone na potrzeby ciągów komunikacyjnych, infrastruktury technicznej czy obiektów budowlanych będą ograniczone do bardzo lokalnych zmian, głównie ingerujących w przypowierzchniowe warstwy geologiczne. Zgodnie z ustawą Prawo budowlane art. 5 ust. 1 „Obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając: pkt. 1 spełnienie wymagań podstawowych dotyczących: (między innymi) litera a) bezpieczeństwa konstrukcji (...)”. Zgodnie z art. 6 powyższej ustawy: „Dla

działek budowlanych lub terenów, na których jest przewidziana budowa obiektów budowlanych lub funkcjonalnie powiązanych zespołów obiektów budowlanych, należy zaprojektować odpowiednie zagospodarowanie, zgodnie z wymaganiami art. 5 ust. 1–2b, zrealizować je przed oddaniem tych obiektów (zespołów) do użytkowania oraz zapewnić utrzymanie tego zagospodarowania we właściwym stanie techniczno-użytkowym przez okres istnienia obiektów (zespołów) budowlanych”. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 w/w ustawy „Do przepisów techniczno – budowlanych zalicza się: warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie oraz warunki techniczne użytkowania obiektów budowlanych”. Należy podkreślić, że każdy proces budowlany prowadzony jest przez osoby do tego uprawnione, którymi w rozumieniu ustawy Prawo budowlane art. 17 są inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant i kierownik budowy lub kierownik robót. Dla każdego z w/w uczestników procesu budowlanego określono prawa i obowiązki.

Inwestycje będą skutkować oddziaływaniem bezpośrednim stałym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniami gruntów, lokalną zmianą stosunków wodnych i kierunków spływu powierzchniowego, a także zmniejszeniem areału terenów aktywnych biologicznie. Wystąpi także oddziaływanie bezpośrednie krótkoterminowe: ingerencja w środowisko gruntowe podczas prowadzenia prac budowlanych, przemieszanie mas ziemnych, wymiana gruntów lub/i ich zagęszczenie. Zmiana struktury gleby prowadzi do jej zwięzłości, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich.

Możliwe jest zanieczyszczenie gleby na etapie budowy inwestycji na skutek niewłaściwego dysponowania odpadami, bądź wyciekami substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn. Zmiany będą dotyczyć przypowierzchniowej warstwy gruntów. Ponadto możliwym jest powstawanie sztucznych nasypów i wykopów. Zwiększenie udziału terenów zabudowanych i utwardzonych może przyczynić się w konsekwencji do: intensyfikacji spływu powierzchniowego, ograniczenia zasilania wodą, co w dłuższej perspektywie czasowej prowadzi do przesuszania gruntów oraz ograniczenia procesów glebotwórczych.

Konsekwencje prowadzonych robót ziemnych mogą zasięgiem wykraczać poza granice obszaru projektu planu. Ziemia z wykopów powinna być właściwie zagospodarowana, dlatego też konieczna jest rzetelna kontrola wszystkich etapów realizacji danej inwestycji. W celu złagodzenia skutków realizacji inwestycji wskazane jest wykorzystanie próchnicznej warstwy gleby.

W trakcie prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt może powstawać obornik, gnojówka i gnojowica, które zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa będą mogły być wykorzystywane jako nawóz. W tym przypadku będą miały przepisy ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (tj. Dz. U. 2021 r. poz. 76).

Funkcjonowanie obiektów budowlanych, w tym obiektów aktywności gospodarczej wiąże się emisją zanieczyszczeń do powietrza pochodzących z systemów grzewczych inwestycji oraz ruchu samochodowego. Realizacja projektu planu nie wpłynie w znaczącym stopniu na zmianę powietrza atmosferycznego. W projekcie planu ustalono, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z wykorzystaniem indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła lub z konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych. Zakaz stosowania do celów grzewczych systemów wysokoemisyjnych jest jednym ze sposobów pozwalającym na realizację polityki gminy w zakresie skuteczności ochrony powietrza.

Wpływ realizacji zabudowy na stan atmosfery będzie największy na etapie budowy inwestycji, kiedy nastąpi czasowa zwiększona emisja zanieczyszczeń do atmosfery i substancji ropopochodnych z pojazdów oraz maszyn, przy czym będzie to oddziaływanie o charakterze lokalnym. Z uwagi na brak szczegółowych informacji w zakresie planowanej zabudowy nie ma możliwości określenia ilości i rodzaju emisji zanieczyszczeń do powietrza.

W gospodarstwach rolnych istnieje kilka źródeł stanowiących możliwości wprowadzania do powietrza szkodliwych gazów emisyjnych i odorów. Dotyczy to: m.in. koncentracji dużej ilości zwierząt i niewłaściwego systemu ich utrzymywania, żywienia stada z udziałem podwyższonej zawartości białka w paszy, niewłaściwego

przechowywania nawozów naturalnych, zwłaszcza płynnych, niewłaściwych metod stosowania nawozów naturalnych. Z uwagi na dopuszczenie chowu lub hodowli zwierząt na etapie eksploatacji obiektów mogą powstawać emisje związane z uciążliwościami zapachowymi. Do substancji odorotwórczych emitowanych podczas chowu lub hodowli zwierząt zalicza się przede wszystkim amoniak oraz siarkowodór. Oprócz wymienionych substancji emitowane mogą być m.in. również metan, podtlenek azotu i dwutlenek węgla. Ponadto utrzymywanie zwierząt na ściółce może być związane z emisją kurzu (pyłu lotnego). Z uwagi na brak informacji dotyczących m.in. gatunku i ilości zwierząt oraz rozwiązań technicznych i technologicznych zastosowanych w obiektach nie ma możliwości określenia rodzajów i ilości emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Istotnym jest ograniczenie emisji poprzez właściwy proces przechowywania i stosowania nawozów naturalnych, zwłaszcza płynnych. Zastosowanie elementów przykrycia przyz. obornikowych oraz zbiorników z gnojowicą zdecydowanie zmniejszy przedostawanie się gazów i odorów do powietrza.

Niewątpliwie pełna realizacja ustaleń projektu planu będzie miała wpływ na gospodarkę odpadami – wytwarzanie odpadów zarówno na etapie realizacji (jako oddziaływanie chwilowe) i funkcjonowania (jako oddziaływanie stałe).

Okresowe, zwiększone oddziaływanie w zakresie gospodarki odpadami będzie zachodzić na etapie realizacji inwestycji. Na etapie budowy inwestycji mogą powstawać następujące typy odpadów: materiały, takie jak: szkło, drewno, papier, tworzywa sztuczne; odpady asfaltowe; żelazo i stal; kable inne niż wymienione w 17 04 10; materiały izolacyjne; odpady z betonu, gruzu, gipsu, materiałów ceramicznych; gleba i ziemia; odpady komunalne zmieszane. Odpady powstałe w trakcie budowy powinny być w pierwszej kolejności wtórnie wykorzystane, bądź usuwane i zagospodarowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Podstawowym obowiązkiem wytwarzającego odpady jest właściwe gospodarowanie odpadami. Oznacza to, że prowadzona działalność winna ograniczać ilość wytwarzanych odpadów oraz ograniczać stopień ich uciążliwości.

Podstawowym zadaniem wytwarzającego odpady jest ich selekcja oraz zapewnienie właściwego sposobu magazynowania do czasu kiedy trafią do odzysku, unieszkodliwienia lub na składowisko. Działania takie wymagają wcześniejszego zapewnienia i przygotowania miejsca do gromadzenia odpadów i ich magazynowania.

Dla przyszłych inwestycji na etapie opracowania projektu budowlanego należy założyć stosowanie takich technologii, które pozwolą utrzymać na możliwie najniższym poziomie ilości powstających odpadów oraz które zmniejszają ewentualne zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz środowiska tj.: odzysk większości powstających odpadów, segregację powstających odpadów, wydzielenie odpadów wtórnych, ograniczenie ilości odpadów przeznaczonych do składowania.

Zgodnie z art. 2 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach przepisów tej ustawy nie stosuje się m.in. do: niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym został wydobyty; gruntu w pierwotnym położeniu (w miejscu), w tym niewydobytej zanieczyszczonej gleby, i budynków trwale związanych z gruntem; biomasy w postaci: a) odchodów podlegających przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009”, b) słomy, c) innych, niebędących niebezpiecznymi, naturalnych substancji pochodzących z produkcji rolniczej lub leśnej – wykorzystywanej w rolnictwie, leśnictwie lub do produkcji energii z takiej biomasy za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi; produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w tym produktów przetworzonych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, z wyjątkiem tych, które są odpadami przewidzianymi do składowania na składowisku odpadów albo do przekształcania termicznego lub do wykorzystania w zakładzie produkującym biogaz lub w kompostowni, zgodnie z tym rozporządzeniem; zwłok

zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmierconych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009.

Głównym odpadem powstającym na etapie budowy są gleba i ziemia, które zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2020 poz. 10) oraz Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. 2015 poz. 796) mogą zostać zagospodarowane na etapie realizacji inwestycji lub mogą zostać przekazane innym podmiotom do wykorzystania w innej lokalizacji, zgodnie z wymogami rozporządzeń.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach wszystkie podmioty gospodarcze w tym również prowadzące działalność rolniczą zobowiązane są do właściwego gospodarowania: przechowywania i zbywania odpadów. Szczególnie dotyczy to odpadów niebezpiecznych takich jak: oleje odpadowe, opakowania po środkach ochrony roślin I i II klasy toksyczności, przeterminowane środki ochrony roślin, wyroby azbestowe, baterie i akumulatory, chemikalia używane w gospodarstwie, padłe zwierzęta.

W trakcie prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt może powstawać obornik, gnojówka i gnojowica, które zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa będą mogły być wykorzystywane jako nawóz. W tym przypadku będą miały przepisy ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (tj. Dz. U. 2021 r. poz. 76).

W okresach niekorzystnych do stosowania obornik, gnojówka i gnojowica jako nawozu naturalnego, należy je traktować jako odpad i postępować zgodnie z przepisami ustawy o odpadach.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w regionie wodnym Łyny i Węgorapy, w Obszarze Dorzecza Pregoly dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoly* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1959). Obszar opracowania położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020, dla której ocena zagrożenia nieosiągnięcia dobrego stanu ilościowego i jakościowego jako niezagrażona. JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i dobrym stanem ilościowym. Obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych RW700020584499 *Wadąg od wypływu z jeziora Wadąg do ujścia*, która ma status SZCW i charakteryzuje się dobrym stanem i nie występuje ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. JCWP charakteryzuje się dobrym potencjałem ekologicznym i dobrym stanem chemicznym. Teren objęty projektem planu znajduje się na terenie udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 o nazwie „Olsztyn” i w części na terenie udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 205 o nazwie „Subzbiornik Warmia”. Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu postępowania ze ściekami sanitarnymi, należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych i powierzchniowych ze względu na systemowy sposób rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej. Środowisko wodne jest w projekcie planu chronione przed degradacją poprzez zaopatrzenie wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych, odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zaś wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów nawrotowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi. Postępowanie z wodami opadowymi powinno być traktowane jako element zrównoważonego rozwoju. Zagospodarowując wody w sposób zgodny z naturą oczywistym jest, że oczyszczanie, zatrzymanie, wsiąkanie oraz gromadzenie wód opadowych i roztopowych wskazane jest najbardziej w obrębie działki, na która pada deszcz. Zatrzymanie wód deszczowych u źródła – ich filtracja do gruntu traktowana jest jako proces proekologiczny, który korzystnie wpływa na gospodarkę wodną w zlewni. Jednocześnie należy pamiętać, że wprowadzanie wody do gruntu lub wód nie może zagrażać sąsiedniej zabudowie oraz wymaga zastosowania właściwych urządzeń, zapewniających odpowiednią pojemność, a w przypadku gruntu odpowiednią

powierzchnię kontaktu. Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazanym jest, aby wody opadowe były zatrzymywane na terenie na którym spadły i powolnie infiltrowały do gruntu.

Nieuniknionym jest wytwarzanie pewnej ilości ścieków bytowych podczas prowadzonych prac budowlanych, dlatego też w celu zabezpieczenia środowiska przed powstaniem i przenikaniem tego rodzaju ścieków do wód i gruntu, na czas prowadzonych prac należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne. Ścieki zgromadzone w ww. zbiornikach powinny być wywożone systematycznie do oczyszczalni ścieków. Nie ma możliwości podania ilości ścieków bytowych związanych z trwaniem fazy realizacyjnej, związane jest to z nieokreśloną liczbą pracowników oraz brakiem określenia dokładnej ilości czasu potrzebnego na realizację prac.

Realizacja inwestycji nie może prowadzić do zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkoda dla gruntów sąsiednich, w tym zalewaniem okolicznych gruntów. Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowane oraz prawo ochrony środowiska. Z uwagi, że w granicach terenów objętych planem miejscowym występują urządzenia melioracyjne należy pamiętać, że zgodnie z ustawą Prawo wodne obowiązkiem właściciela nieruchomości jest ich utrzymywanie we właściwym stanie technicznym. Urządzenia melioracyjne stanowią systemy, często bardzo złożone, które oddziałują na grunty należące do wielu właścicieli. Należy pamiętać, że zgodnie z ustawą Prawo wodne właściciel gruntu nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkoda dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie. W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności.

Klimat jest jednym z elementów środowiska najbardziej wrażliwych na zmiany w sposobie zagospodarowania i użytkowania terenu. Urbanizacja prowadzi do powstawania zanieczyszczeń, a także zmian opadów atmosferycznych, cyrkulacji powietrza oraz lokalnego rozkładu ciepła. Z kolei, skala i obszar oddziaływania wymienionych czynników zależą w bezpośredni sposób od układu urbanistycznego, architektonicznego osiedla. Zmiany w klimacie lokalnym będą minimalne i nieodczuwalne dla człowieka i ograniczą się do zmiany warunków termiczno - wilgotnościowych i anemologicznych (przewietrzania). W okresach dużego zachmurzenia i wzmożonych opadów zmianie ulegną warunki przewietrzania, a na skutek wzrostu szorstkości podłoża i wprowadzeniu kubaturowych obiektów, osłabieniu ulegnie prędkość wiatru. W obrębie tego komponentu zmiany można rozpatrywać jedynie w skali mikroklimatu.

Pełna realizacja ustaleń projektu planu doprowadzi miejscami do znacznych zmian w fizjonomii krajobrazu. Zmiany te będą wynikać przede wszystkim z dopuszczenia zainwestowania w miejscu terenów niezabudowanych. Skala zmian zachodzących w krajobrazie przede wszystkim będzie uzależniona od stopnia realizacji ustaleń projektu planu. Należy jednak zaznaczyć, że regulowany zapisami projektu planu rozwój gminy stwarza możliwość wykształcenia harmonijnego krajobrazu. Za wysoce pozytywne należy ocenić, ustalenie w projekcie planu szczegółowych parametrów zabudowy świadczących o świadomym kształtowaniu krajobrazu. Zapisy te mogą złagodzić negatywne skutki zmian krajobrazowych oraz zapewnią dostosowanie nowopowstającej zabudowy do otoczenia. Reasumując siła wprowadzanych zmian i zmiana struktury krajobrazu będzie zależna od realizacji indywidualnych inwestycji i zagospodarowania poszczególnych terenów elementarnych. Zapisy rzeczowego projektu planu dążą do świadomego kształtowania środowiska wizualnego, a restrykcyjne zasady zagospodarowania przestrzenni limitują nadmierną i chaotyczną ingerencję ludzką, umożliwiając zarazem rozwój społeczny i gospodarczy gminy. Wprowadzenie przez miejscowy plan jasnych i dość szczegółowych reguł kształtowania przestrzeni może przyczynić się do wykształcenia krajobrazu antropogenicznego o wysokich walorach estetycznych.

W granicach obszaru objętego projektem planu oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie występują obiekty objęte ochroną konserwatorską, dlatego też nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na zabytki i dobra materialne.

Warto podkreślić, że z punktu widzenia ochrony środowiska zagospodarowanie terenów poprzez miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego jest bardzo korzystne. Wynika to z kwestii, że rozwój i kształtowanie przestrzeni przy pomocy planów odbywa się w warunkach regulowanych, o jasno wytyczonych zasadach zagospodarowania przestrzeni. Procedura sporządzania planu umożliwi analizę uwarunkowań przyrodniczych, społecznych i gospodarczych, zdiagnozowania istniejących i potencjalnych zagrożeń dla środowiska, wskazania zadań i wartości nadrzędnych, a następnie wybranie wariantu optymalnego. Stworzenie klarownych zasad funkcjonowania przestrzeni pozwala na harmonijny rozwój w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Planowane zagospodarowanie i zainwestowanie nie narusza przepisów ochrony przyrody i nie powoduje konfliktów z obszarami prawnie chronionymi. Ustalenia projektu planu nie naruszają podstawowych procesów ekologicznych zapewniających ciągłość, trwanie i powiązanie ekosystemów.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska oraz racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza. Pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszary Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów komunikacyjnych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków i okresy migracyjne płazów tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym i migracyjnym. Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- W przypadku konieczności usunięcia drzew wycinka powinna być prowadzona poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych. Na etapie realizacji zabudowy niezbędne będzie zapewnienie wszelkich działań, które ograniczą potencjalną możliwość zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego różnego rodzaju substancjami, czy też ściekami. W celu zminimalizowania możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodnego powinno się prowadzić działania minimalizujące tj.: wykonywać wykopy ziemne ze szczególną ostrożnością, a roboty ziemne ograniczać do bezwzględnie minimum, aby uniemożliwić penetrację ewentualnych zanieczyszczonych wód opadowych do warstwy wodonośnej; niezbędny do wykorzystania podczas realizacji zabudowy sprzęt powinien być sprawny pod względem technicznym; materiały użyte podczas budowy powinny być zabezpieczane przed ewentualnym niekontrolowanym zanieczyszczeniem wód podziemnych; w przypadku wystąpienia ewentualnych wycieków (smaru, olejów, paliwa) należy natychmiast je usuwać poprzez wykorzystanie odpowiednich sorbentów; utrzymywać czystość na placu budowy oraz placach postojowych maszyn budowlanych oraz środków transportu; utrzymywać plac budowy bez zastoisk wody; magazynować odpady w miejscach o

szczelnej powierzchni o ograniczonym dostępie osób postronnych i przekazywać je uprawnionym podmiotom do odzysku i/lub unieszkodliwiania.

- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska w zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

Przy właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno-przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie geodezyjnym Myki, w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Wadąg. Granice i zakres planu zostały określone w Uchwale Nr XXII/182/08 Rady Gminy Dywity z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie geodezyjnym Myki, w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Wadąg oraz w Uchwale Nr XXII/210/20 Rady Gminy Dywity z dnia 26 listopada 2020 r. zmieniającą uchwałę w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie geodezyjnym Myki, w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Wadąg.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wójt po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak WOOŚ.411.27.2020 z dnia 23 kwietnia 2020 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie znak ZNS.4082.26.2020.MA z dnia 1 kwietnia 2020r. Ponadto niniejsza prognoza uwzględnia zalecenia określone przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w postanowieniach, w tym ostatnim postanowieniu znak WOPN.610.28.3.2022.EBK z dnia 04 grudnia 2022 r.

Celem projektu planu jest określenie nowego sposobu zagospodarowania terenu zgodnie z aktualnymi potrzebami tj.: pod zabudowę mieszkaniową, usługową i zabudowę zagrodową. Przedmiotowy plan obejmuje obszar na którym brak jest obecnie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w miejscowości Myki gmina Dywity i obejmuje powierzchnię ok. 88 ha. Tereny stanowią własność prywatną oraz Gminy Dywity i są położone przy drodze publicznej oraz drogach wewnętrznych wzdłuż których przebiegają sieci infrastruktury technicznej. Wschodnią granicę obszaru stanowi linia brzegowa jeziora Wadąg, będąca jednocześnie granicą administracyjną gminy Dywity (akwen znajduje się w granicach administracyjnych gminy Barczewo). Południową

granicę obszaru stanowi linia brzegowa rzeki Wadąg. Zachodnia granica przebieg wzdłuż drogi gminnej, a północna wzdłuż kompleksu leśnego. Obszar w przewadze stanowią grunty rolniczej przestrzeni produkcyjnej, użytkowane jako pola uprawne oraz łąki i pastwiska. Zabudowa wsi Myki zlokalizowana jest w części południowej i wschodniej obszaru objętego opracowaniem. W części centralnej terenu znajduje się rów melioracyjny odprowadzający wody w kierunku jeziora Wadąg. Pomiędzy terenami użytkowymi rolniczo występują enklawy zadrzewień i zakrzewień; w części wschodniej terenu znajduje się fragment kompleksu leśnego zakwalifikowany jako las mieszany świeży z dominującym gatunkiem lasotwórczym sosną zwyczajną. Wzdłuż linii brzegowej jeziora rosną zadrzewienia nadwodne wśród których dominuje olsza. Komunikacja w granicach obszaru odbywa się drogami gminnymi stanowiącymi w przewadze drogi gruntowe; jedynie przez miejscowość Myki przebiega droga asfaltowa. Na terenach objętych projektem planu i w bezpośredniej okolicy występują następujące gatunki fauny: zięba, żuraw, sroka zwyczajna, kukułka zwyczajna, pliszka siwa, rudzik, pełzacz, bogatka, oknówka, wróbel, kapturka, zaganiacz, wrona, kruk, szpak, jemioluska, gil, dzięcioł średni, świergotek polny, jeleń, sarna, dzik, daniel, lis, kuna, wiewiórka, zając, żaba trawny, żaba jeziorkowa. Schronienia i miejsca lęgowe zwierząt wymienionych w powyższej tabeli znajdują się poza obszarem objętym projektem planu i związane są z pobliskimi kompleksami leśnymi oraz jeziorem Wadąg i rzeką Wadąg. W granicach terenów stwierdzono występowanie następujących roślin: olcha, jesion, klon zwyczajny, osika, jarzab, lipa drobnolistna, świerk pospolity, dąb bezszypułkowy, dąb szypułkowy, wiąz, czeremcha, głóg, brzoza brodawkowata, kruszyna pospolita, przylaszcza pospolita, gwiazdnica wielokwiatowa, gwiazdnica gajowa, czyściec leśny, kostrzewa olbrzymia, sałatnik leśny, wiechlina gajowa, konwalia dwulistna, orlica pospolita, poziomka pospolita, śmiełek pogięty, kostrzewa olbrzymia, niecierpek pospolity, jaskier kosmaty, kuklik pospolity, pokrzywa zwyczajna, tojeść rozesłana, marzanka wonna, szczawik zajęczy, turzyca leśna, leszczyna pospolita, bez koralowy, trzmielina, kalina koralowa, tarczyca pospolita, bluszcz kurdybanek, gajowiec żółty, bodziszek łąkowy, podgarycznik pospolity, perłówka zwisła, komonica zwyczajna, koniczyna biała, koniczyna dwukłosa, koniczyna łąkowa, koniczyna polna, kostrzewa łąkowa, mniszek pospolity, nawłóć pospolita, miodunka plamista, marzanka wonna, perz właściwy, glistnik jaskółcze ziele, babka lancetowata, babka zwyczajna, cykoria podróżnik, firletka poszarpana, marzanka wonna, szczawik zajęczy, dziewanna drobnokwiatowa, fiołek polny, turzyca leśna, dąbrówka rozłogowa, kopytnik pospolity, dzika róża, tarnina, drzewa i krzewy owocowe. Teren objęty projektem planu położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym zastosowanie mają przepisy Uchwały Nr XXVI/606/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25 kwietnia 2017r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny. Klimat gminy Dywity posiada cechy klimatu przejściowego z mocniejszym akcentem kontynentalnego. Istnieje wielokierunkowa zmienność poszczególnych elementów meteorologicznych. Wywołane to jest ścieraniem się wpływów kontynentalnych i morskich, rzeźba terenu, zalesieniem oraz typami gleb o dużej absorpcji ciepła i chłodu. Obszar gminy cechują warunki klimatyczne zbliżone do średnich dla województwa. Średnia roczna suma opadów wynosi 580 mm. Minimum przypada na luty i marzec (około 30, 31 mm), a maksimum na lipiec (około 82 mm). Średnia temperatura powietrza na terenie gminy wynosi 6,8 stopni Celsjusza. Najcieplejszym miesiącem roku jest lipiec, który charakteryzuje się średnią miesięczną temperaturą wynoszącą 17,1°C, a najzimniejszym – luty ze średnią temperaturą około -4,5°C. Średnia wilgotność względna powietrza waha się w granicach 80%. Śnieg zalega w lasach przez ponad 14 tygodni w ciągu roku. Średnio w roku notuje się 60 dni z mgłą. Występujący na terenie gminy rozkład ciśnienia wywołuje w przeważającej mierze wiatry z kierunków zachodnich. Wiosenna róża wiatrów, chociaż bardziej wyrównana niż zimowa, charakteryzuje się przewagą wiatrów północno-zachodnich ze znaczną częstotliwością występowania niekorzystnych dla wegetacji wysuszających wiatrów wschodnich i południowych. Początek okresu wegetacji przypada około 10 kwietnia i trwa do około 29 października. Okres wegetacji trwa zaledwie około 190 dni. W stosunku do średniej krajowej skrócony jest także okres ze średnią temperaturą dobową powyżej 15°C, zwany okresem dojrzenia, który wynosi 60-80 dni. Obszar objęty opracowaniem położony jest w regionie wodnym Łyny i Węgorapy, w Obszarze Dorzecza Pregoly dla którego opracowano *Plan gospodarowania*

wodami na obszarze dorzecza *Pregoły* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1959). Obszar opracowania położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020, dla której ocena zagrożenia nieosiągnięcia dobrego stanu ilościowego i jakościowego jako niezagrażona. JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i dobrym stanem ilościowym. Obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych RW700020584499 *Wadąg od wypływu z jeziora Wadąg do ujścia*, która ma status SZCW i charakteryzuje się dobrym stanem i nie występuje ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. JCWP charakteryzuje się dobrym potencjałem ekologicznym i dobrym stanem chemicznym. Teren objęty projektem planu znajduje się na terenie udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 o nazwie „Olsztyn” i w części na terenie udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 205 o nazwie „Subzbiornik Warmia”. Na terenach objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenia zakresu rysunku planu,
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu (...),
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa,
 - szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
 - szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
 - stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
 - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

W granicach obszaru objętego projektem planu wyznaczono tereny elementarne przeznaczone pod: zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN), zabudowę zagrodową (RM), zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługową (MNU), tereny rolnicze (R), lasy (ZL), zieleń urządzoną (ZP), zieleń naturalną (ZN), wody powierzchniowe (WS), drogi publiczne (KD), drogi wewnętrzne (KDW), ciągi pieszo-jezdne (Kpj), ciągi piesze (Kx), infrastrukturę techniczną (TI).

W punkcie 1.3.3 w formie tabelarycznej zestawiono warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonym terenie dla którego określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska. W

granicach obszaru objętego projektem planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

W granicach obszaru objętego projektem planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzenie zapisu, że teren planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy określone poniżej:
 - a) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
 - b) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
 - c) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
 - d) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
 - e) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
 - f) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
 - g) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
 - h) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;
 - i) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.
- Wprowadzenie zapisu, że w zakresie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko obowiązują przepisy odrębne w szczególności dotyczące udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie oraz przepisy dotyczące obszaru chronionego krajobrazu.
- Wprowadzenie zapisu, że obszar planu położony jest w strefie ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych „Wadąg” w odniesieniu do której mają zastosowanie przepisy odrębne, w tym w szczególności prawa wodnego.
- Wprowadzenie zapisu, że obszar objęty planem położony jest w całości na terenie udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 o nazwie „Olsztyn” i w części na terenie udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 205 o nazwie „Subzbiornik Warmia” w odniesieniu do których mają zastosowanie przepisy odrębne, w tym w szczególności prawa wodnego oraz prawa geologicznego i górniczego.
- Wprowadzenie zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.

- Wprowadzenie zakazu stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,8 m, ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetowych.
- Wprowadzenie zakazu grodzenia terenów w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu jeziora i rzeki Wadąg zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne.
- Wprowadzenie zapisu, że w granicach planu występują skomplikowane i złożone warunki gruntowe i przed przystąpieniem do prac projektowych lub budowlanych należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Wprowadzeniu zakazu wykonywania nawierzchni z żużlu i gruzu budowlanego.
- Ustalenie zasad dotyczących elewacji budynków.
- Wprowadzenie zapisu, że planowaną zabudowę oraz zagospodarowanie terenu należy projektować i realizować z zachowaniem istniejących urządzeń melioracyjnych, a w przypadku wystąpienia kolizji projektowanej oraz realizowanej zabudowy i zagospodarowania terenu z istniejącymi urządzeniami melioracyjnymi należy je przebudować na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustalenie zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych, a przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustalenie odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustalenie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów nawrotowych po podczyszczeniu zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustalenie zaopatrzenia w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzenie zapisu, że dla istniejących linii elektroenergetycznych średniego napięcia należy zachować pasy terenu ochrony funkcyjnej o szerokościach 7,0 m od osi linii oraz dla istniejących linii elektroenergetycznych niskiego napięcia należy zachować pasy terenu ochrony funkcyjnej o szerokościach 1,0 m od osi linii.
- Wprowadzenie zapisu, że dla istniejących gazociągów średniego ciśnienia należy zachować strefy kontrolowane o odpowiednich szerokościach określonych w przepisach odrębnych w których obowiązują ograniczenia zabudowy i zagospodarowania określone w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu zaopatrzenia w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustalenie warunków wyposażenia w sieć telekomunikacyjną na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustalenie, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła; dopuszcza się wykorzystanie konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych.
- Ustalenie, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzenie zakazu unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że główną sieć komunikacyjną łączącą obszar planu z terenami sąsiednimi stanowi droga publiczna oznaczona symbolami KD.01 i KD.02 posiadająca połączenie z drogą powiatową nr 1449N. Powiązanie poszczególnych terenów elementarnych z drogą publiczną oznaczoną symbolami KD.01 i KD.02 będzie następowało bezpośrednio poprzez zjazdy oraz poprzez pozostałe drogi publiczne i wewnętrzne oznaczone symbolami KD i KDW oraz ciągi pieszo-jezdne oznaczone symbolami Kpj. Na obszarze objętym projektem planu przewiduje się realizację zadań

własnym gminy z zakresu infrastruktury technicznej oraz inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym tj.: budowę sieci wodociągowej oraz sieci kanalizacji sanitarnej oraz budowę dróg publicznych oznaczonych symbolami KD. Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

W punkcie 1.4 prognozy dokonano analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym oraz w punkcie 8 prognozy do dokumentów opracowywanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania: badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych oraz analizy dokumentacji fotograficznych. Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych.

W punkcie 9 niniejszej prognozy wskazano przewidywane oddziaływania wynikające z realizacji ustaleń projektu planu, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także środowisko. Z uwagi, że przedmiotowy teren znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie ciągów komunikacyjnych, terenów zabudowanych i terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej przewidywane w projekcie planu sposoby zagospodarowania nie będą powodowały negatywnych zmian w środowisku. Sposób zagospodarowania terenów określony w projekcie planu jest zgodny z obecnym sposobem zagospodarowania i użytkowania terenów oraz sposobem zagospodarowania i użytkowania terenów w sąsiedztwie. Planowane zagospodarowanie i zainwestowanie nie narusza przepisów ochrony przyrody i nie powoduje konfliktów z obszarami prawnie chronionymi. Ustalenia projektu planu nie naruszają podstawowych procesów ekologicznych zapewniających ciągłość, trwanie i powiązanie ekosystemów.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszary Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

W przypadku braku realizacji przedmiotowego projektu planu obszar pozostanie w dotychczasowym sposobie użytkowania lub zostanie zagospodarowany na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 65 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów komunikacyjnych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrehabilitowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchniczej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej

zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.

- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków i okresy migracyjne płazów tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym i migracyjnym. Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwytanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- W przypadku konieczności usunięcia drzew wycinka powinna być prowadzona poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych. Na etapie realizacji zabudowy niezbędne będzie zapewnienie wszelkich działań, które ograniczą potencjalną możliwość zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego różnego rodzaju substancjami, czy też ściekami. W celu zminimalizowania możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodnego powinno się prowadzić działania minimalizujące tj.: wykonywać wykopy ziemne ze szczególną ostrożnością, a roboty ziemne ograniczać do bezwzględного minimum, aby uniemożliwić penetrację ewentualnych zanieczyszczonych wód opadowych do warstwy wodonośnej; niezbędny do wykorzystania podczas realizacji zabudowy sprzęt powinien być sprawny pod względem technicznym; materiały użyte podczas budowy powinny być zabezpieczane przed ewentualnym niekontrolowanym zanieczyszczeniem wód podziemnych; w przypadku wystąpienia ewentualnych wycieków (smaru, olejów, paliwa) należy natychmiast je usuwać poprzez wykorzystanie odpowiednich sorbentów; utrzymywać czystość na placu budowy oraz placach postojowych maszyn budowlanych oraz środków transportu; utrzymywać plac budowy bez zastoisk wody; magazynować odpady w miejscach o szczelnej powierzchni o ograniczonym dostępie osób postronnych i przekazywać je uprawnionym podmiotom do odzysku i/lub unieszkodliwiania.
- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska w zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

Przy właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno-przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Paweł Jabłoński
mgr inż. Paweł Jabłoński

.....
podpis

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Specjalista w zakresie
ochrony środowiska
Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

.....
podpis